બ અથવે તવ્યાલા.

મીલાદે રસુલ,

ઉર્ફે

બાગે રસુલ.

બનાવનાર,

મીર સૈયદ અલી કાદરી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

સૈયદ બનુમીયાં બીન સૈયદ
અમીરમીયાં કાદરીની કુંપની.

સુરત.
" દેશી મિત્ર " એનજીન પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
મગનલાલ કીકાભાઈએ છાપી.

સને ૧૩૨૬, હીજરી. સને ૧૯૦૮ ઈસ્વી.

કીંમત રૂ. ૦—૫—૦

અમદાવાદ

૨૦૬ [illegible]

પેંગબરે આખરીજ જમાન હજરત મોહંમદ સલ, ની મહફીલે મીલાદની ફઝીલત અને બુજુર્ગી તથા તેના ફાયદા બેશુમાર છે, અને હજરત ની ઉપર પોતાનાં માલ અને જાનથી ફીદા થનારાઓ, હર હમેશ મૌલુદે શરીફ કરતા રહેછે. પરંતુ મૌલુદે શરીફની કિતાબો ઘણી ખરી ઉરદુમાં હોવાથી, ફક્ત ગુજરાતીજ જાણનારા ભાઇઓ મૌલુદ શરીફ પઢવાથી બેનસીબ રહેછે, અને તેથી ગુજરાતીમાં એવી કીતાબની ઘણી જરૂર હોવાથી તથા કેટલાક ભાઇઓની માંગણી ઉપરથી આજસુધીં ગુજરાતીમાં નહીં છપાએલી એવી આ કિતાબ કે એમાં મૌલુદે શરીફને લગતી ચુનંદી રીવાયતો અને તેને બંધ બેસ્તા ઉમદા મઝમુનની ગઝલો અને કસીદા દાખલ કરવામાં આવ્યા છે. કે જેથી મૌલુદ શરીફ પઢનારાઓ તથા સાંભળનારાઓ ખુશી થવા ઉપરાંત સવાબ હાંસેલ કરી શકશે. આ કિતાબમાં જે કાંઇ રીવાયતો અને કસીદા, ગઝલો દાખલ કર્યું છે, તે હમેશ મૌલુદ શરીફમાં પઢવામાં આવે છે. અને એનો મને જાતી અનુભવ છે. તેથી હીંમતથી કહી શકું છું, કે આગળ ગુજરાતીમાં એવી એક પણ કિતાબ છપાઇ નથી. અને જેવી રીતે મારી બીજી કિતાબોની હજારો નકલો ખપી ગઇ છે, અને મુસલમાન ભાઇઓએ મારી કદર કીધી છે, તેજ પ્રમાણે આ કિતાબ પણ દીનદાર ભાઇઓને પસંદ આવશેજ, એમ મને પુરતી ખાત્રી છે. જણાવવાને ઘણીજ ખુશાલી પેદા થાય છે.કે

આ કિતાબની પેહલી આવૃતિની બધી નકલો ખપી જવાથી, અને ઘરાકોની માંગણી ચાલુ હોવાથી, એમાં કેટલોક સુધારો વધારો કરી બીજી વખત છપાવી છે.

“ **હદીયતુલ મુસ્લેમીન** ” નામની મારી કિતાબની આજ સુધીમાં બાર હજાર નકલો બહાર પડી ચુકી છે. એ સિવાય ‘**તજકેરતુલ અંબીયા**’ અને **[illegible] શાહાદતેન,** વીગેરે કિતાબોની પણ હજારો નકલો ખપી ચુકી છે.

અને તે કિતાબો મારા માનવંત ઘરાકો ઘણાં શોકથી ખરીદ કરેછે, અને પોતાનાં દોસ્ત આશનાઓને પણ અપાવે છે. મને આજસુધી મારા ઘરાકો તરફથી આસરો મલતો રહયો છે, તે સઘલાનો દિલોજાનથી આ ઠેકાણે આભાર માનું છું, અને ખુદા પાસે દુઆ માગું છું કે તે સઘલાને ખુશી અને સુખી રાખે, આમીન સુમ્મા આમીન.

આ કિતાબમાં તેમજ મારી બીજી કિતાબોમાં કેટલીક ટુંકી નીશાનીઓ વપરાયલી છે. તેની સમજ નીચે મુજબ છે.

સલ—સલ લલ્લાહો અલયહે વસલ્લમ.

રદી—રદી અલ્લાહો અનહો.

અલે,—અલયહીસ સલામ.

રહ,—રહમતુલ્લાહો અલે.

આ રિસાલામાં કોઇને કંઇ ખતા નજર આવે, તો તે માટે દર ગુજર કરશો, એવી ઉમેદ છે.

લી. દુઆગો.

મુ. બીલીમોરા. }
દેગડી સ્ટ્રીટ. }

મીર સયદઅલી કાદરી.

મીલાદે રસુલ, ઉર્ફે બાગે રસુલ.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

હજારોં એહસાન ખાલીકે કૌનો મકાનકે કે જીસને નુરે ઇમાનસે દીલે મોમેનીનકો મુનવ્વર ફરમાયા, ઔર એક લફ્ઝે કુનસે તમામ મવજુદાતકો આલમે ઝુહુરમેં લાયા, કામતે ઇનસાનકો ખીલઅતે જેબાયે વલ લકદ કરમના બની આદમા સે આરાસ્તા કીયા, જબાને ખલાયેકકો ખલ કલ ઇનસાના અલ્લ મહુલ બયાન સે નુકતે દીલ આવેજ બખશા. તેરાહ દીલોંકી હિદાયતકે વાસ્તે અંબિયાકે હાથમેં ચીરાગ રાહનુમાઇકા દીયા. ઔર શમએ જમાલે મોહંમદીસે કુલ આલમકો રોશન કીયા, અગર આફરીનશ ઉસ મહબુબે આલમકી નમઝુંર ફરમાતા, તો આલમ આલમે ઝુહુરમેં નઆતા, ઇસી વાસ્તે પેહલે ઉસ જનાબકે કામતે યકતા પર લવલાક લમા ખલકતુલ અફલાક કા ખીલઅતે જેબા પેહનાયા, બાદ ઉસકે કુલ મોજુદાતકો આલમે ઝુહુરમેં લાયા.

રૂબાઇ.

વાહ વાહ ક્યસા ખુદા ક્યસા ખુદા રસુલ ઉલા,
જીસને લફ્ઝે કુનસે આપને દોસ્તકો પયદા કીયા.
અરશો કુરશી લોહપર નામ ઉસકા લીખ્ખા મુસતફા,
ફીર કીયા ઉસ માહકો શમસુદદોહા બદરૂદદુજા.
માહકી સોહબતકે કાબિલ કરદીયે અખતરભી ચાર,
યાની બુબકરો ઉમર ઉસમાનો હૈદર ચાર યાર.

પસ સલાત તેયેબાત ઉસ જાતે સીફાત અશરફે બરીયાતપર ભેજના ચાહીયે, કયસા રસુલ નબીયે મકબુલ, સૈયદે પાક સાહેબે લવલાક, શહનશાહે બેપરવા, બેહતરીને આલમ બર ગુજીદા, નોએ બની આદમ, સરે હલકયે અવ્વલીન, ખાતીમે મુરસલીન, શફીઉલ મુજનબીન, વમા અરસલનાકા ઈલ્લા રહમતલ લીલ આલમીન, મહબુબે રહમાં, મતલુબે યજદાં. મોઅજીજ નુમાયે શકકુલ કમર, આખેરૂ અફજાયે દાન્ના આતયના કલ કવસર. જમાલે યુસુફ મીસરે મહબુબી. કમાલે મરતબયે ખુબી, મસનદનશીને મકાને કાબા કવસેને અવ અદના, ખાકાન દીવાન ઈજા યગશા, સુલતાને માજાગલ બસરા વમા તગા, બુલબુલે ગુલીસ્તાને અહદીયત, તુતીયે શકરસ્તાને સમદીયત, શમસુદદોહા બદરૂદદુજા, નુરે ખુદા, અલમલ હુદા, રાહનુમાયે અતકીયાયે અંબીયા, પેશવાયે અવલીયા, સૈયેદુલ અસફીયા, મહબુબે કીબ્રીયા, અહમદ મુજતબા, **મોહંમદ** મુસતફા; સલલલ્લાહો અલયહે વસલ્લમ.

કસીદા.

અવ્વલ સુનાઉં હમ્દ મેં બારે ઈલાહકી,
ઓર બાદ ઉસકે નાઅત રીસાલત પનાહકી.
મેઅરાજકી શબ ચુમલીયા શૌકસે કદમ,
દેખા જો શાન અર્શને ઉસ આલી જાહકી.
મહવશ ફુઝું હે જરસે વોહ ઈકસીરસે સીવા,
વલ્લાહ ખાક કુચે રીસાલત પનાહકી.
પડતા અગર ન અકસ રૂખે શાહે અંબીયા,
હોતી તજલ્લી ફીર ન કભી મેહરો માહકી.
ગર દેખતી ઝલીખા જમાલે મોહંમદી,
ખાહાં નહોતી ભુલેસે કીનઆંકે માહકી.

હયબતકે મારે કાંપ ગયે હામેલાંને અર્શ,
હીજરે રસુલે પાકમેં મેંને જો આહ કી
ખાકાન જો ગદાયે મોહંમદકી શાનહે,
ઇજ્જત નહોગી અયસી કીસી બાદશાહકી.

ફઝાયેલે દુરૂદે શરીફ.

જાનના ચાહીયે હે, ફઝાયેલ દુરૂદ શરીફ કે બહોત હેં. ચુનાંચે ખુદાયે કરીમ અપને કલામેં પાકમેં ઇરશાદ ફરમાતા હે, કે **ઈન નલ્લાહા વ મલા ય ક ત હુ યસલ્લુના અલન નબી, યા ઐયોહલ લઝીના આ મનુ સલ્લુ અલયહે વસલ્લેમુ તસલીમા.** યાને **અલ્લાહ** તઆલા ઇરશાદ ફરમાતા હે, કે મેં સાથ ગીરોહે ફિરિશ્તોંકે દુરૂદ ભેજતાહું અપને મહબુબ **મોહંમદ** સલ, પર, તો અય ઇમાન વાલો તુમભી દુરૂદ ભેજો ઉપર મેરે મહબુબકે, પસ હમકો લાઝીમ હે, કે અયસે હબીબ પર દુરૂદ શરીફ પરહેં.

કસીદા.

ફેલી ગુલે વહદતકી બુ સલ્લુ અલયહે વસલ્લેમુ,
આતાહે યહાં એક ગુંચા રૂ સલ્લુ અયલહે વસલ્લેમુ.
ગુનચે ચમનમેં સુ બસુ શબનુમસે કરકરકે વુઝુ,
લાયે યે લબપે ગુફતગુ સલ્લુ અલયહે વસલ્લેમુ.
બાગે જહાંકી હર કલી બસ ખીલખીલાકર હંસ પડી,
યું ફુલકર કેહને લગી સલ્લુ અલયહે વસલ્લેમુ.
ગુલજારમેં બાદે સબા ફુલોંસે કપડોંકો બસા,
પરહતીથી નાઅતે મુસતફા સલ્લુ અલયહે વસલ્લેમુ.

કેવડા ગુલાબો કેતકી એક સીમ્ત થી જવહી ખડી,
સેવતી વ શબ્બુ કેહતીથી સલ્લુ અલયહે વસલ્લેમુ.
ફુલીથી નસરીં નસતરન ઓર યાસમીનો યાસમન,
સોસન હુઇ યું નાઅરાજન સલ્લુ અલયહે વસલ્લેમું.
શમશાદ હોકર મહવેકદ કેહતા કે અય બા મીમ અહદ,
તુજપર દુરૂદે બે અદદ સલ્લુ અલયહે વસલ્લેમુ.
બાગોંમેં જો અશજાર થે તાઝીમકો થે સબ ખડે,
થે વજદમેં સબ ઝુમતે સલ્લુ અલયહે વસલ્લેમુ.
સબજીકા થા ફરશે જમીં ઉસપર જડેથે દુરરે સમીં,
આતાહે આજ એક નાજનીં સલ્લુ અલયહે વસલ્લેમુ.
કુમરી હરએક દીલશાદ થી લબપે મુબારક બાદથી.
સરવો સહીકી યાદથી સલ્લુ અલયહે વસલ્લેમુ.
હર તુતીયે શીરીં જબાં ફીરતીહે હરસુ શાદમાં,
થી હર રવેશ નગમાં કુનાં સલ્લુ અલયહે વસલ્લેમુ.
યે મહફીલે મીલાદ હે વકતે મુબારક બાદહે,
પરહલો કે જીસકો યાદ હે સલ્લુ અલયહે વસલ્લેમુ.
સલ્લે અલા સલ્લે અલા આતાહે મહબુબે ખુદા,
હાફેઝ તુ કેહ સુબ્હો મસા સલ્લુ અલયહે વસલ્લેમુ.

રિવાયત--હે. કે આં હજરત સલ, ને ફરમાયા, કે જો કોઇ મુજપર એકબાર દુરૂદ ભેજતાહે, ખુદા ઉસપર દસબાર રહમત ભેજતાહે, ઓર જો મુજપર દસ મરતબે દુરૂદ ભેજતાહે, ખુદા ઉસપર સો મરતબે રહમત ભેજતાહે, ઓર જો મુજપર સો મરતબે દુરૂદ ભેજતાહે, ખુદા ઉસપર હજાર મરતબે રહમત ભેજતાહે, એક રિવાયતમેં અયસા આયા હે, કે જો કોઇ મુસલમાન સદક દીલસે રસુલુલ્લા સલ, પર દુરૂદ ભેજતાહે, ઉસકો નીફાકસે નજાત, ઓર જહન્નમકી આતશસે આજાદી હાસીલ હોતીહે, ઓર શહીદોંકે સાથ જન્નતમેં રેહનેકો મુકામ મીલતાહે, હજરતને ફરમાયા, કે

તુમ મુજપર હર રાએ જુમઆકો ઓર હર યૌમુલ જુમઆકો અકસર દુરૂદ ભેજા કરો, કયુંકે પેહલે તુમકો કબરમેં ઈસી બાતકા સવાલ હોગા, યાને ફિરિસ્તે પુછેંગે, તુમને મોહંમદર રસુલુલ્લા સલ. કી કયા ખીદમત કી, કયા ઉન્હોંકા હુકમ માના, ઓર કયા દુરૂદકા તોહફા ઉન્હોંકી જનાબમેં ભેજા, ઓર હજરતને ફરમાયા, કે જીસને મુજપર દુરૂદ ભેજના ભુલા, ઉસને જન્નતકા રાસતા ભુલા, ઓર હજરતને ફરમાયા, કે જબ તુમ મુજ પર દુરૂદ પરહો, તો બુલંદ આવાજસે પરહો, કે તુમ જહાં હો વહાંસે વોહ દુરૂદ મેરે નજદીક પહોંચતા હે, ઓર મેં સુનતા હું, હજરત અબુબકર સીદ્દીક રદી, સે રિવાયત હે, કે તહકીક સલાત યાને દુરૂદ ગુનાહોંકો મીટા દેતાહે, જીસ તરેહકે ઠંડા પાની આતશકો સર્દ કરતાહે. ઓર સલામ ભેજનેકા સવાબ એક ગુલામ આજાદ કરનેસેભી જયાદા હે, ઓર દુરૂદમેં સલાત વ સલામ દાખીલ હેં.

કસીદા.

પરહો સલવાત જીકરે અહમદે મુખતાર હોતાહે,
સરાપા ગોશ હોજાઓ બયાને યાર હોતાહે.
ઝુહુરે જાતે પાકે અહમદે મુખતાર હોતાહે,
અહદકા મીમકે પરદેમેં અબ ઇજહાર હોતાહે.
દુરે મકસુદ ભરલો દામને ઉમ્મીદ ફેલાઓ,
કુશાદા અબ દુરે ગંજીનયે ઇસરાર હોતાહે.
મલક હુરો પરી જીન્નો બશર આતેહે સુનનેકો,
જહાં જીકરે જનાબે સૈયદે અબરાર હોતાહે.
ખુદા સુબ્હો મસા રેહતા હે ઉસ બંદેકી ઉલફતમેં,
હબીબે ખાલેકે અકબરસે જીસકો પ્યાર હોતાહે.
ખુદા આતાહે ખુદ હોકર ખરીદારોંકી સુરતમેં,

મેરે મુસુફ્કા જબ સવદા સરે બાજાર હોતાહે,
ખુદાકે વાસ્તે યારો મદીને લેચલો મુજકો,
સુનાહે વહાં ઇલાજે આશેકે બીમાર હોતાહે.
રહે કુચેમેં સર ગરદાં કે હાઝીર હો તેરે દરપર,
ગદાકે વાસ્તે કયા હુકમ અય સરકાર હોતાહે.
મદદકા વક્ત હે આઓ નકીરેન આગયે સાહેબ,
શહેદીં ગર્મ અબ હંગામયે તકરાર હોતાહે.
ચલો અય આશેકાંને માઅરેફ્ત સેરાબ હો ચલકર.
જહાંપર સાકીયે કૈસરકા અબ દરબાર હોતાહે,
મેં સદકે આલમે રોયા મેં વોહ તશરીફ લાયેહેં,
નીસારે દીલ હુજીં તાલે મેરા બેદાર હોતાહે.

ફઝાયેલે મીલાદ શરીફ.

અય મુસલમાનો, મીલાદ શરીફકે ફઝાયેલ ઓર **ઉસકી** બુઝુર્ગી ઇસકદર હે, કે ઇમકાને બશર નહીં, કે ઉસકા અશરે અશીરભી બયાન કર સકે. કયું કે યેહ વોહ મહફીલે પાક હે, કે **જીસમેં** ખુદ **રસુલે** મકબુલ સલ, તશરીફ લાતેહેં, ઓર ફિરિશ્તે રહમતકે ઉસકે મકાનપર નાઝીલ હોતેહેં, ઓર અકસર લોગોંને ઇસ મહફીલે પાકકે કરનેસે બડે બડે મરાતેબ પાયેહેં. ઓર બુઝુરગાંને દીનને કિતાબોંમેં ઇસ મહફીલકી બહોતસી ફઝીલતેં લીખ્ખી હેં, ચુનાંચે.

રિવાયત—મૌલાના જલાલુદ્દીન સીયુતીને અપની કિતાબ **જમઉલ જવામેઅમેં** લીખ્ખા **હે**, કે શેહરે બગદાદ શરીફમેં એક સૌદાગર આશીકે ઝાર, **અહમદે** મુખતાર માઅશુકે પરવર દિગાર થા, ઇસકદર આપસે મોહબ્બત રખતાથા કે, જો કુછ ફાયેદા સૌદાગરીમેં હોતા, વોહ માલ સાલકે સાલ **મેહફીલે** મહબુબે **જુલજલાલમેં** ખર્ચ કર ડાલતા, ચુનાંચે ઉસકે મકા-

નકે કરીબ યહુદી રેહતાથા, ઉસકી બીબીને પુછા, કે આજ મહેલ્લેમેં ઇસ કદર ધુમધામ ઔર ખુશી મસર્રતકા કયા બાએસ હે,

અબીયાત.

શાદી હે કીસકી કોન યે આલી સીફાત હે,
દુલ્હેકા નામ કયા હે યે કીસકી બરાત હે.
ઉસકી ખુશી હે જીસકો કે સુલતાને દીં મીલા,
મીલનેસે ઉસકે રબ્બે જહાં આફ્રરીં મીલા.

યહુદીને જવાબ દીયા, કે અય બીબી કે વોહ જો ઉનકા નબી મોહંમદ અરબી ગુજરા હે મદીનેમેં, કીયા કરતા હે મહફીલે મીલાદ ઉનકી ઇસ મહીનેમેં, યેહ સુનકર વોહ સુનકેર તસબ્વુર મહફીલે મીલાદકા કરકે સો રહી, નાગાહ ખાબમેં દેખા, કે હુઝુર પુર નુરકી સવારી ઇસ તૈયારીસે સૌદાગરકે મકાનકે કરીબ આઇ, કે સબ અસહાબ હમ રીકાબ જલુમેં ફિરિસ્તે રબ્બુલ અરબાબ, ગુલે ગીલમાં ગુલ મચાતે ઔર પરરે હુરોંકે યે ગાતે ચલે આતે હેં.

કસીદા.

શાને જનાબે સરદારે આલમ, જલવાનુમાહે શાને ખુદા હે,
મોકા યહાં હે સલ્લે અલાકા, અય મોગીનો યે સીજદેકી જાહે.
આઇને ખાના હર દોસરા હે, હર મેહરમેં સાફ અકસ આપકા હે,
સીનેમેં જીમેં દીલમેં નઝરમેં, આપહીકી સુરત જલવા નુમા હે.
દોજખસે હમકો કયા હે ઇલાકા, તારીકીયે કબ્રસે કયાહે પરવા,
હમ એકસોંકો અય શાહે અકરમ, દામન તુમહારા હાથ આ ચુકાહે.

ફિરદોસ લેકર અબ કયા કરેં હમ, કૌસરકા પાની કયુંકર પીયેં હમ,
હે રશ્કે જન્નત રૂયે મુબારક, કૌસરકા ચશ્મા લબ આપકા હે.
હે અહદીયત એક ખીલવત તુમ્હારી, હે લામકાં એક રાહે સવારી,
નકશે કદમ હે ચશ્મે દોઆલમ, કુરસી તુમ્હારી અરશે ઇલાહે,
હરરોજ હે હશ્ર હર શબ કયામત, હરએક નાલા હે સુરે મહશર,
હમકો નહીં હે અબ તાબે ફુરકત, બતલાદો સુરત ફીર દેર કયાહે.
વશશમ્સ આરેઝ વલલેલ ગેસુ, જેરો જબર ખત તનવીનો અબરૂ,
લબ મદહે દંદાં તશદીદે મુતલક, કુરઆને નાતીક રૂખ આપકા હે,
અય રહમફરમા ફરમાઓ શફકકત હરઆન મુઝકો દીખાલાઓ સુરત,
આજીજ ગરીબો બે દસ્તો પાહે, દરપર તુમ્હારે કીબલા પડાહે

જીસદમ ઉસ સાહેબે સવારીને કદમ મહફીલમેં ઉતારી, તો ફર્શે જમીં અર્શે બરીં હોગયા, સારા મકાન ઉસકા મીસ્લ આફતાબકે ચમકને લગા, જબ મજલીસ બરખાસ્ત હુઇ, તબ વોહ મહબુબે બારી લેકર અપની સવારી, મેરે મકાનકી તરફ આઇ, તો મેંને આપસે પુછા.

કસીદા.

તુરે ખુદા તુ કોન હે શાહે હુદા તુ કોન હે,
ઉકદે કુશા તુ કોન હે ખૈરૂલવરા તુ કોન હે.
દેખતેહી રૂખે જબીં તડપા મેરા દીલે હુંજી,
સબ્રકી તાબ અબ નહીં સલ્લે અલ્લા તુ કોન હે.
રહબરો પેશવા કહું સરવરે દોસરા કહું,
અહમદે પેશવા કહું મુજકો બતા તુ કોન હે
તુઝસે હે દીનકા શરફ છક તેરા હે હર તરફ.
કેહતી હે આસીયોંકી સફ ખૈરૂલવરા તુ કોન હે.

સરવરે આઇને દીં રહબરે મોઇને દી,
ગૌહરે દીને નગીને દીં સલ્લે અલા તુ કોન હે.
તુઝસા નહીં કોઇ બશર નુરે ખુદા હે સરબસર,
તુહી હે શાહે બહરો બર તુઝપે ફીદા તુ કોન હે.
મઝહરે જાતે કીબ્રીયા ગૌહરે તાજે અંબીયા,
અપના જમાલે દીલરૂબા મુજકો દીખા તુ કોન હે.
તેરા ખ્યાલ હે મુઝે ઇશ્ક હે નામસે તેરે,
હાશેમે ખસ્તા જાનસે કેહદે જરા તુ કોન હે.

કે યે કોન માહે લીકા હે, ઓર નામે મુબારક ઇનકા કયા હે, તો ઉન્હોને ઇસતરેહ જવાબ દીયા.

કસીદા.

શમસુદદોહા બદરૂદદુજા નુરૂલ હુદા યેહી તો હે,
આશીક હુવા જીનપર ખુદા વોહ દીલરૂબા યેહી તો હે.
મસનદ નશીં દીલકા નગીં સુલતાને દીં શાહે જમીં,
હાજત રવાયે મુસ્લમીં મુશ્કીલ કુશા યેહી તો હે.
આલી નસબ વાલા હસબ જીસકા સુના તુને લકબ,
યાને મોહમંદ મુસ્તફા વોહ મુજતબા યેહી તો હે
હે અવ્વલીંવ આખેરીં ઓર વોહ શફીઉલ મુજનબીં,
વોહ રહમતુલ લીલ આલમીં અબ્રેસખા યેહી તો હે.
જીસ માહકે હમ મસ્તાના હે જીસ રૂખકે હમ દીવાના હે,
જીસ શમએકે પરવાના હે વોહ પુર ઝીયા યેહી તો હે.
મોહરે નુબુવ્વતકા ગોહર બુરજે રીસાલતકા કમર,
ખાલેકકે મંઝુરે નઝર નુરે ખુદા યેહી તો હે

વોહ સાયચે જાતે અહદ વોહ મઝહરે નુરે સમદ,
ફરમાં રવાએ નેકો બદ ખૈરૂલવરા ચેહી તો હેં.
સમઝા જીસે પ્યારેથે હમ એોર જાનો જી વારેથે હમ,
જીસ ચાંદકે તારેથે હમ વોંહ માહ લીકા ચેહી તો હેં.
શબ્બદેજકી હે ચે દુઆ પહોંચે મદીનેમેં ગદા,
કેહતા હુવા સલ્લે અલા સલ્લે અલા ચેહી તો હેં.

યહુદનને જીસવક્તકે નામ આં હજરત સલલલ્લાહો અલયહે વસ-લ્લમકા સુના, દોડકર સલામ કીયા, એોર યું કલામ કીયા, રૂહી ફીદાકા યા રસુલુલ્લાહ, આપને નીહાયત શફકકતસે ફરમાયા, કે લબ્બેક અય લોંડી ખુદાકી, યહુદનને રોકર અર્જ કીયા,. યા હબીબે ખુદા, મેરા ગેર દીન હે, મગર તુમ બેશક રહમતુલ લીલઆલમીન હેં, ફરમાઇયે, આજ કીસ તરફ રોનક અફરોજ હુચેથે, આપને ઇરશાદ ફરમાયા, કે જીસ મુકામ પર હમ અપના જીકરે ખેર પાતે હેં, વહાં આકર અપને મુશતાકોંકો અપના જમાલ દીખાતેહે, ચેહ સુનકર યહુદનને કુરબાન હોકર અર્ઝ કીયા, કે યા રસુલુલ્લાહ, મુઝેભી અપને મોહરે નુબુવ્વતકી જીયારતસે મુશરરફ કીજીયે, હુઝુરને ઉસી વક્ત દસ્તે મુબારક બરહાયા, એોર કલમચે શહાદત લાઇલાહા ઇલ લલ્લાહો મોહમ્મદર રસુલુલ્લાહ, પરહાયા. જબ સુબ્હો હુઈ, યહુદન યે કેહતી હુઈ ખાબસે બેદાર હુઇ.

કસીદા.

કીસને જલવા દીખા દીયા મુજકો,
કયસા વહશી બના દીયા મુજકો,
કયા તમાશા દીખા દીયા મુજકો,
એક નઝરસે ગીરા દીયા મુજકો,

ખાબમેં આગેયે રસુલુલ્લાહ,
હાય કીસને જગા દીયા મુજકો.
શરબતે વસ્લકા પીલાકર જામ,
કીસને બેખુદ બના દીયા મુજકો.
સોઝે ગમસે તેરે રસુલુલ્લાહ,
સરસે પાતક જલા દીયા મુજકો.
ખાબમેં આજ હોગઇ મેઅરાજ,
ઉસને જલવા દીખા દીયા મુજકો.
આયેભી ઓર લેગયે તશરીફ,
ફીર બુલાકે ખપા દીયા મુજકો.

ઓર તૈયારી મહફીલે મીલાદ શરીફ શુરૂ કી, યહુદીને પુછા, કે બીબી આજ યેહ કયસી ઇદ હે, કે હમારે મજહબસે બઇદ હે. યહુદનને અર્ઝ કીયા, કે રાતકો મેંને જનાબ રીસાલત મઆબકો ખાબમેં દેખા, ઓર બસદક દીલ પરહ લીયા, **લા ઇલાહા ઈલ લલ્લાહો મોહમમદર રસુલુલ્લાહ**, ઓર યું અર્ઝ કરને લગી.

કસીદા.

મેં દીલો જાંસે રૂયે અહમદકે કુરબાં હોગઇ,
પરહ લીયા કલેમા મોહંમદકા મુસલમાં હોગઇ.
મીસ્લ સૌદાગરકે મેંને મોલ સવદા લેલીયા,
ઇશ્કે અહમદસે મેરી માઅ મુર દુકાં હોગઇ.
કુફ્ર ઉઠા દીલસે બંધા અબ શામહે ઇસલામકા,
દેખ તો શાને ખુદાસે કયા મેરી શાં હોગઇ,

ફીર યહુદીને અર્ઝ કીયા, કે મેંનેભી રાતકો જનાબ રીસાલત મઆબકો ખાબમેં દેખા, કે તુજકો કલમયે શહાદત પરહા રહેહેં. ઔર મુજકો ઈશારેસે બુલા રહેહેં, તો મેંનેભી બસદક દીલ પરહ લીયા, લા ઈલાહા ઈલિલલ્લાહો મોહમ્મદર રસુલુલ્લાહ.

કસીદા.

તુ જો પરહ કલેમા મોહંમદકા મુસલમાં હોગઇ,
સદકે ઉસ નુરે ખુદાપે મેરીભી જાં હો ગઇ,
રહમતુલ લીલ આલમીંકે આગયે રહમતમેં આજ,
દૌલતે દીં મીલગઇ જાગીરે ઇમાં હોગઇ.
શુક્ર હે બંદે ખુદા હમ ઉમ્મતે અહમદ હુયે,
હમ ગુનાહગારોંકે ઉપર નઝરે રહમાં હોગઇ.

અલગરઝ યે દોનોં મુસલમાન સાહેબે ઇમાન હુયે, ઔર જરો માલ આપકી મોહબ્બતમેં ખર્ચ કીયા, અય આશીકો, અયસે જનાબકે નામે પાકપર ક્યુંકર ન જાનો માલ કુરબાન કરો, કે રોઝે કયામતકો વસીલા નજાતકા હો, જયસા કીસી આશીકે જારને કહાહે.

કાસીદા.

માલ આપપર તસદ્દુક જાન આપ પરસે સદકે,
આંખોંસે સરસે કુરબાં આંખે હેં સરસે સદકે.
કેહતે હેં ગીર્દ આરેઝ બાહમ યે દોનોં ગેસુ,
મેં હું ઇધરસે કુરબાં તુહો ઉધરસે સદકે.

બોસે મલક જો આદમ નાજાં હુયે વીલા પર,
તુમ આજ હો રીદાઇ હુમ પેશતરસે સદકે.
કેહતા હે મેહર માહસે રૂખ દેખકર નબીકા,
તુ શામસે હો કુરબાં મેં હું સહરસે સદકે.
નાફે જમીં હે શાહકા માનીંદ કાઅબા રૌઝા,
શરકી ઉધરસે કુરબાં ગરબી ઉધરસે સદકે.
ટુકડોંસે પલગયે હેં જીતને થે અહલે હાજત,
શાહો ગદાને પાયે હજરતકે દરસે સદકે.
જો માલ **અમીર**કા હે માલીક હેં આપ ઉસકે,
દીલ આપપરસે કુરબાં જાન આપપરસે સદકે.

—※—

રિવાયત,—મોમીનો બઝમે રસુલમેં કયા બહાર હે, જીસ તરફ નઝર ઉઠાકે દેખીએ રહમતે ખુદા આશકાર હે, હર દરો દીવારે મકાને મજલીસસે નુરકા ઝુહુર હે, કયું કર નહો, યહાં મહફીલે હબીબે રબ્બે ગફુર હે. ચોતરફસે બહારે અબરે કરમ ખુદાકી પડતી હે, શાદો ખુરરમ યહાં હરએક ઉમ્મતી હે. નોવીદે જાંફીઝા સબા લાઇ હે. યાનેકે ફસલે બહાર આઇહે, ગુલકી સુરત હર આશીકે મુસતફા શાદીસે ખીલા જાતાહે. જીક તવલીદે રહમતુલ લીલ આલમીં હે, ઇસ મકાનકી નાઝાં જમીન હે, કે યહાં સુલતાનુલ અવલીયા જનાબ **અહમદ** મુજતબા **મોહંમદ** મુસતફા સલ, તશરીફ લાયે હેં, **અલ્લાહ** પાકને યે દીન દીખાયે હેં, ઓર જીબ્રઇલ અલે, કી બઝમમેં યે નીદા બારબાર હે.

કસીદા

મોમીનો આજ મહફીલે મૌલુદમેં આના ચાહીયે,
દફતરે નબવીમેં નામ અપના લીખાના ચાહીયે.

આઇંગે ઇસ બઝમમેં મહબુબે રબ્બુલ આલમીં,
ઇત્ર મલના ચાહીયે ખુશબુ લગાના ચાહીયે.
નુરકી કંદીલેં રૌશન થી શબે મેઅરાજમેં,
આજ તુમકો શમએ કાફુરી જલાના ચાહીયે.
યે વોહ મૌલુદ હે કે જીસસે રૌનકે ઇસલામ હે,
રૌશનીસે નુરકે ઝુલમત ઘટાના ચાહીયે.
એક દીન જાના પડેગા હશ્રકે મયદાનમેં,
સરપે રહમતકા વહાંપર શામીયાના ચાહીયે.
ઉસકી આમદ હે યહાં જોહે હબીબે કીબ્રીયા,
ફર્શકી જા અપની આંખોંકો બીછાના ચાહીયે.
જીનતે કૌનેન હેં શાહે રહમતુલ લીલ આલમીં,
અયસે આકાકી ન કયું ખીદમતમેં જાના ચાહીયે.
હશ્રકો જીસકી શફાઅતકે હુયે ઉમ્મીદવાર,
જાનો માલ ઉસ નામપર અપના લુટાના ચાહીયે.
રજ ભેજાકર તુ પરહકર આલે હજરતપર દુરૂદ.
કુછ તો તોહફા લેકે આગે શાહકે જાના ચાહીયે.

કે આઓ અય ઉમ્મતીયો, યહાં મહફીલે રસુલે પરવર દીગાર હે, જો કોઇ યહાં આતાહે, મુરાદ પાતાહે, ખાલી હાથ નહીં જાતાહે, શમીમે ઇત્રો ગુલાબસે મુશામે જાં મોઅત્તર હોતાહે. આઓ ફરહત વ સુરૂર આપને દીલસે ઝંગે કુદુરત ધોતાહે, સરકો કદમ બનાઓ, ઓર જીકે રસુલ સુનનેકો આઓ.

કસીદા..

જીકે મહબુબે કીબ્રીયા હે આજ--જીક કયા ખુબ હોરહા હે આજ,
દીલહે ખુશ મૌલુદે પયંબરસે--શાદમાં જીસસે કીબ્રીયા હે આજ.

હે યે મજલીસપે રહમે હક નાઝીલ--જીકે મીલાદ હો રહા હે આજ,
બારહવીં હે રબીઉલ અવ્વલકી--જલવગે નુરે મુસ્તફા હે આજ.
કયું ન ચમકે નસીબ ઉમ્મતકે--મુરીદે રહમતે ખુદા હે આજ,
શૌકે વસ્લે નબીકા સૌદા હે--ચાક દામન મેરી કબા હે આજ.
દીલ્મે ગેસુકો મુશ્કસે નીસબત--યે સરાસર મેરી ખતા હે આજ,
મારડાલા ગમે નબીને મુઝે--મેરા રત્બા શહીદકા હે આજ.
રોઝે મહશર કહુંગા રીઝવાંસે--મેં હું દામાને મુસતફા હે આજ,
છોડ મત વસ્ફે મુસતફા કાબીલ--મીસ્લે આઇના દીલ સફા હે આજ.

ફઝાયેલે ઉમ્મતે મોહંમદી.

મુસલમાનો જીસતરેહ કે હમારે બાદશાહ મોહંમદ રસુલ સલ, સુલતાનુલ અંબીયા, ઔર બેહતરીને અવલાદે આદમ હેં, ઉસી તરેહ ઉનકી ઉમ્મતકે લોગભી અફઝલતરીને ઉમમ હેં. ઔર અફઝલીયતકી યે રમ્જ પાઇ જાતીહે, કે ખુદાયે ગફ્ફાર અપને મહબુબપર આશીકે જાર હે, ઔર મહબુબકી શેફ્તગી ઉમ્મતકે ઉપર બેશુમાર હે. પસ આશીક જીસ તરફ માઅશુકકા મેલાને તબીઅત પાતાહે, તો ખુદભી ઉસી તરફ ઝુક જાતા હે, ઔર જીસ ચીજપર દોનોં આશીકો માઅશુકકી નઝરે રગબત હો, ફીર કીસતરેહ ન ઉસકો અફઝલીયત હો, પસ ખુશા હાલ ઉસ ઉમ્મતકા કે મુરદે અનઆમે ઇલાહી ઔર મસાદરે નામુતનાહી હે.

કસીદા.

ખાદીમ હું નબીકા મુઝે કમતર ન સમઝના,
કમ રત્બા જ દારા વ સીકંદર નસમઝના,

રતબેમેં નબીયાંને સલફ઼ મુસા વ ઇસા,
સબ કમ હેં મોહંમદકી બરાબર ન સમઝના.
જો અશ્ક કે ટપકેગેં ગમે હીજરે નબીમેં,
વે લુલુયે શહવાર હેં ગૌહર નસમઝના,
ઊમ્મતમેં જો દાખીલ હેં મોહંમદકે અઝીઝો,
હેં દાખીલે જન્નત સભી બાહેર નસમઝના.
મોલજાયે જો યક કતરયે અનહારે મદીના,
બસ હે મુઝે શીર તાલીબે કૌસર નસમઝના,
હે સરમેં સમાઇ હુઇ ખુશબુયે મોહમંદ,
કુછ શેફ઼તયે નગહતે બીમાર નસમઝના.
મેઅરાજકી શબ હોગયે અલ્લાહસે વાસીલ.
મુસાકી તરેહ તુરકા મઝહર નસમઝના.
ઉલફ઼ત તેરી ખીચવાયે મદીનેમેં તો કયા ખુબ,
બંદા હું અય મોલા મેરી દીગર નસમઝના.
અલતાફ઼ે મોહંમદસે **રશીદા** લીખ્ખે અશઆર,
મદદાહે પયંબર હુંમેં શાએર નસમઝના.

દુસરી રંજ યે પાઇ જાતી હે, કે વોહ મહબુબે રબ્બીલ આલમીન, શહનશાહે અંબીયાયે મુરસલીન થા, ઇસી સબબ બાગબાને હકીકીને કુલ અંબીયાકે કમાલાત વ મોઅજેજાત, આપકી જાત માદને સીફ઼ાતમેં મુજતમે કરકે એક ગુલદસ્તા બનાયા, ઔર ઉસ ગુલદસ્તયે દસ્તે કુદરતકી ખુશબુસે ગુલશને દુનીયાકો મોઅત્તર ફ઼રમાયા, ચુનાંચે જીસકોકે દીમાગે ઇરાદત ઉસ ખુશબુકા થા, મસ્ત હોકર અવેસે કરનીકી તરેહ વાલા વ શયદા હુવા, ઔર જીસ કીસીકે મુશામે જાંકો રોજે અજલસે ઉસ રાઇહા રહે પરવરસે બહરા નથા. અબુજહલકી તરેહ રૂસવા હુવા. ઇસી તરેહ ઉસ મહબુબકી ઉમ્મતકોભી સારે કમાલાત ઔર ફ઼ઝાયેલ જો ઔર પેગંબરોંકી ઉમ્મતોંકો જુદા જુદા મરહમત ફ઼રમાયેથે, વોહ સબ યકજા કરકે ઉસ ઉમ્મતકો બખ્શ દીયે,

તાકે મહબુબકે સાથ કીસી નોઅકી ઇનાયત બાકી ન રેહજાયે, ઓર ઉમ્મતકી તસકીનકે વાસ્તે **કુનતુમ ખયરા ઉમ્મતીન**, ફરમાયા, કે મહબુબકી ઉમ્મતભી અપને મરતબેસે આગાહી પાયે, ઇસ સુરતમેં જનાબ સરવરે કાયનાત તો જામએ કમાલાતે ઝાહેરી વ બાતેની હેઠરાયે ગયે, ઓર ઉનકી ઉમ્મતને જીસકદર ફઝાયેલ વ કમાલાત ઓર ઉમ્મતોંમેં થે વોહ પાયે.

કસીદા.

રૂતબેમેં હે કોન અહમદે જીશાંકે બરાબર,
જીબ્રીલે અમીં હો જહાં દરબાંકે બરાબર
ખુરશીદ નુમાંયાં નહો અફલાકપે હરગીજ,
હો ઉસકે અગરચે રૂખે તાબાંકે બરાબર,
અહમદકે જોહો રોઝયે અકદસકી જીયારત.
હો બખ્ત મેરા બખ્તે સુલેમાંકે બરાબર,
હો બીસતરે ગુલ હીંદમેં ગરચે મેરે મવલા,
હે હકમેં મેરે ખારે મુગીલાંકે બરાબર,
તુફાનીયે મહશરસે ડરા મત મુઝે વાએઝ,
કયા ખાક વોહ હોગી શબે હીજરાંકે બરાબર,
પહોંચાદે મદીનેકો મુઝે જલ્દ ખુદાયા,
યે હીંદ હે હકમેં મેરે જીંદાંકે બરાબર,
અય ગુચે દહન હાથસે વહશતકે મુકરર,
મેં ધજ્જીયાં કરતા હું ગીરેબાંકે બરાબર,
તવસીફ જો દંદાંને મુબારકકી રકમ કી,
હર નુકતા બના ગૌહરે રખશાંકે બરાબર.
લારેબ હેં ગુલઝાર તો ઓર કસરે મદીના,
જન્નત કે તો હર બાગ વ અયવાંકે બરાબર.

મુમતાજહા તો હીંદકે ગુલશન મેરે મવલા,
આતેહેં નઝર પ્યારે બિયાબાંકે બરાબર,

રિવાયત હે, કે જબ હજરત મુસા અલા નબીના વ અલયહીસ સલાતને ઉમ્મતે મોહંમદીકે મહામદ ઓર ફઝાયેલ તવરેતમેં હદસે જીયાદા મુલાહેઝા ફરમાયે, તબ બારગાહે' કીબ્રીયાઇમેં બાદ મુનાજાતકે અર્ઝ કીયા, કે અય ખુદાવંદે આલમ ઉસ ઉમ્મતે મુકરરમકો મેરી ઉમ્મત કર, કે ઉસમેં અવલીયા ઓર ગૌસ ઓર કુતુબ પયદા હોંગે, ખીતાબ આયા, કે અય મુસા, વોહ ઉમ્મત હમારે મહબુબ મોહંમદ મુસતફા અહમદ મુજતબા સલ, કી હે. હમને ઉસ ઉમ્મતમેં હરએક શખ્સકો જુદાગાના બુજુર્ગી દીહે, હજરત મુસા અલે, ને કમાલ ઇશતીયાકસે અર્ઝ કીયા, કે ઈલાહી મુજકો તુ ઉસ મહબુબકી ઉમ્મતમેં પયદા કર, હુકમ આયા. કે અય મુસા, હમને તુમકો કલીમુલ્લાકા ખીતાબ દીયા, નબીયે મુરસલ પયદા કીયા, કોહે તુરપર બુલાયા, અપના જમાલ દીખાયા, યેહ સબ ખુસુસીયતેં તુમ્હારે વાસ્તે કમ નહીં હેં. અય ગદાયાને કુયે મોહંમદી, યહાંસે અપના મરતબા કીયાસ કરકે ઉસ જનાબકી ગુલામીમેં જાનો દીલસે હાઝીર રહો. કે દુનીયામેં મુજીબે હસનાત, ઓર ઉકબામેં સબબે નજાત હો.

કસીદા.

વોહી કામીલ હે જીસકે દીલમેં ઇમાને મોહંમદ હે,
વોહ બેશક જન્નતી હે જો સનાખાને મોહંમદ હે,
કીયા ખાલીકને પયદા ઓર ઉન્હોંને રાહ બતલાઇ,
વોહ અફઝાલે ખુદા હે ઓર યે એહસાને મોહંમદ હે,
ન મુતલક ખોફ દોજખકા ન જન્નતકી ખુશી હરગીજ.
ઉસેં ક્યા ફીક્ર હે જો દીલસે ખાહાને મોહંમદ હે,

નહીં કુછ ગરમીયે ખુરશીદે મહશરકા મુઝે ખટકા,
નમુના સાયયે રહમતકા દામાને મોહંમદ હે.
મેરા દીલ હટગયા દુનીયાયે ફાનીકી મોહબ્બતસે,
મેરી જાં અય અજીજો દીલસે કુરબાને મોહંમદ હે.
ન છોડુંગા ન છોડુંગા ન છોડુંગા ન છોડુંગા,
વસીલા અપની બખશીશકા તો દામાને મોહંમદ હે,
કીયા હે સરવરે કૈનેન ખાલેકને ઉનહેં બેગુન,
પરહું સલ્લે અલ્લા મેં ઉનપે કયા શાને મોહંમદ હે.

રિવાયત—હે, કે જીસવકત **નુહ** અલ્લા નબીના વ અલે, કી ઉમ્મતપર તુફાન આયા, તો હજરત **નુહ**ને બઅમરે ઇલાહી અપને અહલો અયાલ ઓર તાબેઇનકો કીશતીપર બીઠલાયા, ઓર ઉનકા ફરજંદ ગીરોહે અશકીયામેં બેઠા રહા, હરચંદ હજરત નુહને ઉસકો પાનીકી તુગયાનીસે ડરાયા, મગર વોહ અપને આશનાઓંકો છોડકર કીશતીપર ન આયા, મોહબ્બતે પીદરીને જોશ મારા, બારગાહે ઇલાહીમેં અર્ઝ કીયા, કે પરવરદીગાર મેરે, લડકા મેરા અબી કીશતીપર નહીં આયાહે. હુકમ હુવા કે વોહ હમારે અજાબકો કુછ ધ્યાનમેં નહીં લાયા હે. જીનહાર અબ આવાજ નદેના, વોહબી અપને ગુનાહોંકી સજા પાયેગા, ઓર અપને આશનાઓંકે સાથ ડુબ જાયેગા, હજરત નુહને યેહ સુનકર આંસુઓંકા દરીયા બહાયા, બાપકી શફકત કામ નઆઇ, આખીર કીશતીયે હયાત ઉસ ફરજંદકી વીરતયે તબાહીમેં પાઇ, યાને અપને આશનાઓંકે સાથ વોહબી ગર્ક હોગયા, મુસલમાનો, વહાંતો એક પેગંબરકે ફરજંદકા યેહ હાલ, ઓર યહાં ઉમ્મતે **મોહંમદી**કા યેહ ખીયાલ, કે **ખુદાયે કરીમ** હજારોં ગુનાહ દીનરાત દેખે જાતાહે, ઓર ફીર અપને મહબુબકી ઉમ્મતકી તસકીનકે વાસ્તે ફરમાતા હે. **લા તકનતુ મીર રહમતીલ્લા**, યાને ના ઉમ્મીદ મતહો તુમ રહમતે પરવરદીગારસે. અય લોગો ખ્યાલ કરનેકા મુકામ હે, કે નબી સલ, કા ઉમ્મત પર કીસ કદર ઇકરામ હે. હક તો યેહ હે, કે અયસે રસુલકી

ઉમ્મતમેં પયદા કીયા હે, કે બાવજુદ કસરતે ગુનાહકે આતશે દોજખસે બચા લીયાહે.

ગઝલ.

નબીયોમેં આપસા તો કોઇ દુસરા નહીં,
શાને ખુદા હેં આપ વલેકીન ખુદા નહીં.
મુઝસા ગરીબો બેકસો ના આશના નહીં,
દોનોં જહાંમેં આપસા મુશકીલ કુશા નહીં.
શોહરા હે દો જહાંમેં રૂખે દીલ ફરેબકા,
વોહ કોન હે જો આપકે ઉપર ફીદા નહીં.
નરગીસકી તરેહ તાલીબે દીદાર હેં તમામ,
બાગે જહાંમેં કોન હે જો ચશ્મે વા નહીં.
વશશમ્સ આપકે રૂખે રૌશનસે હે મુરાદ,
વલલેલ આશકાર હે ઝુલફે દોતા નહીં.
હે યે દલીલ સાયએ નુરે ખુદાથે આપ,
કામતકા સાયા ખાકકે ઉપર ગીરા નહીં.
હે મુઝકો જામે સાકીયે કૌસરકી આરઝુ,
માની હે ખીઝર ખાહેશે આબે બકા નહીં.
સીજદા કહાં કરૂં કે મદીના બહોત હે દુર,
આંખોંકે સામને મેરે વોહ નકશે પા નહીં.
સુફી કે હાલપર નઝરે રહમ કીજીયે,
દુનીયામેં કોઇ આપસા હાજત રવા નહીં.

બ્યાન જીક્રે પયદાઇશે મોહંમદ સલ.

નકલ--હે, કે વહબ બીન અબ્દે મુનાફ જો હસબમેં આલી ખાનદાન થે, ઉનકી બેટીકે સાથ કે નામ ઉનકા **આમીના** રહી, થા. અછ્છી સાઅતમેં હજરત અબદુલ મુતલ્લીબને અપને ફરજંદ **અબ્દુલ્લાકા** નીકાહ બશરેઅ કરદીયા, જબ શાદીસે ફરાગત હુવે, દો ઔરતેં મકકેકી જો હજરત **અબ્દુલ્લા** પર શેફતા ઓર ફરેફ્તા થીં મરગઈં.

રિવાયત--હે, કે વોહ નુરે મુતબરરક બારહવીં તારીખ જમાદીઉસસાની શબે જુમઆકો હજરત **અબ્દુલ્લા** પીદરે બુજુર્ગવારસે જુદા હોકર આપકી માજીદા **આમીના** ખાતુનકે શીકમમેં આયા, ઉસ રાતકો હજરત **આમીના** ખાતુન હામેલા હુઈ, ઉસ રાતકો મલાયેકાયે આસમાનને ગુલગુલા શાદમાનીકા અહલે જમાંકો પહોંચાયા, ઓર અહલે જમાંને તનતના કામરાનીકા આસમાન કે રેહનેવાલોંકો સુનાયા, **જીબ્રાઇલ** અમીનને એક અલમે સબ્જ ખાનયે કાઅબાપર નસબ કરદીયા, ઉસવક્ત દરવાજે બેહીસ્તોંકે ખોલદીયે ગયે, આલમ આલમે અનવારે અકદસસે માઅમુર હો ગયા, ઇબલીસ પહાડોંમેં જા છુપા, ચાલીસ રાત દીન દરીયા ઓર જંગલમેં પરેશાન ઓર સર ગરદાન, હયવાનાત કુરેશકે બોલને લગે, ઓર બશારત દી, મગરેબકે તુયુર વ વુહુશને મશરેકકે ચરીંદ વ પરીંદકો કે, અબ જમાના ખયરૂલ બશર હજરત **મોહંમદ** સલ, કા બહોત નજદીક આયા, શયાતીન ઓર સલાતીન કે તખ્ત ઉંધે હોગયે. મુલ્કે શામકા દરીયાયે સાદા મુદદતે દરાજસે ખુશ્ક થા, પાની જારી હુવા. ઇસીતરેહ મુલ્કે ફારસકા આતશકદા એક હજાર બરસસે રૌશન થા, બુઝ ગયા. તબ તમામ રૂયે જમીનકે બુત સરકે બલ ઉંધે ગીર પડે. નૌશેરવાંકા બાલાખાના હીલગયા, ચવદા કંગુરે ઉસકે ગીર પડે. આમીના ખાતુન આપકી વાલીદા માજીદા ઇરશાદ ફરમાતી હેં, કે ઐયામે હમલમેં કોઇ તકલીફ ઓર ગીરાની જયસીકે ઓરતોંકો માલુમ હોતીહે, મુજકો માલુમ નહુઈ, ઓર ઉસી ઐયામમે

મેંને એક ખ્વાબ દેખા, કે એક શખ્સ કેહતાથા, કે અય આમીના તેરે પેટમેં અયસા શખ્સ હે, કે સરદાર હે તમામ આલમકા, જબ પયદા હો નાંમે પાક ઉનકા **મોહંમદ** સલ, રખીઓ, ઓર તવરેતમેં ઓર ઇંજીલમેં ઉનકા નામ **અહમદ** સલ, હે.

કસીદા.

આલમમેં નીદા યે હુઇ રબ્બે ગફુરકી.
તાઝીમ આજ સબ કરો અમહદકે નુરકી,
સુનકર નીદા યે અર્શ લગા ઝુમને અયાં,
કુરસીભી હીલી ખુબ ખુશીમેં હુઝુરકી,
રીઝવાંકો હુવા હુકમકે દરવાજે ખોલદો,
જન્નતકી ઓર ખીડકીયાં નજદીકો દુરકી.
હે આજ ઇદ અર્શસે લેકરકે તા બફર્શ,
તૈયાર હોં બેહીસ્તમેં હુરેં કુસુરકી.
લાયે નશાન ઓર પુકારે યે જીબ્રઇલ,
દુનીયામેં કીસ ખુશીસે નબીને ઝુહુરકી.
અય અહલે જમીં તુમકો મુબારક યે હોજીઓ,
આતીહે સવારી કોઇ દીનમેં હુઝુરકી.
કયા ખુશ નસીબ ઉનકા જો ઉમ્મતમેં આપકે,
માંગેંગે સદક દિલસે ઇતાઅત ઉસુરકી.
અહલે જમીં ખુશ આજ હે ઓર અહલે આસમાં,
કુછ ઇંતીહા રહી ન ' ખુશીકે સુરુરકી.
અલ્લાહરે તેરી શાન મોહંમદ શહે કૌનેન,
દોનોં જહાંમેં ધુમ હે તેરે ઝુહુરકી.
કયા દીલકો મેરે હો ગમે મહશરસે ઇનતેશાર,
લીખતા હું નાઅત શાફએ યૌમન નુશુરકી.

અયસા મીલેગા અજર પયંબરકી નાઅતકા,
બાકી રહેગી કુછ ન તમન્ના વુઝુરકી.

રાવી--લીખતા હે, કે જબ નવ મહીને કામેલ મુદ્દતે હમલકે ગુજર ગયે, બાદ છે હજાર સાતસો પચાસ બરસકે જમાનયે **આદમ** અલે, ને તબ રબીઉલ અવ્વલકી બારહવીં તારીખ તક, બારા પેગંબરોને આપકી વાલીદા માજીદા **આમીના** ખાતુનકો બશારત દી, કે આફતાબ આલમ તાબ વહદાનીઅત, મુતતલે કદમસે સાહતે હુદુસપર રૌનક અફરોજ હોગા, ચુનાંચે શબે અવ્વલકો **આદમ** અલે, ને, ઔર દુસરીકો **શીશ** અલે, ને. તીસરીકો **ઇદરીસ** અલે, ને, ચોથીકો **નુહ** પેગંબરને, પાંચવીંકો **હુદ** અલે, ને. છઠ્ઠી રાતકો **ઇબ્રાહીમ** ખલીલુલ્લાને, સાતવીંકો **ઇસમાઇલ** જીબીહુલ્લાને, આઠવીંકો **હારૂન** બની ઇસરાઇલને, નવ્વીં શબકો **દાઉદ** પેગંબરને, દસવીં રાતકો **સુલેમાન** અલે. ને, ગ્યારહવીં શબકો હજરત **મુસા** અલે, ને બારહવીં રાતકો **ઇસા** ઇબ્ને મરીયમને ખબર દી, યાને સૈંયદે કૌનેન, સુલતાને દારેન, **અહમદ** મુજતબા **મોહંમદ** મુસતફા સલ, હજારોં જાહો જલાલસે દૌલત સરાયે ઇકબાલમેં ઝુહુરે ઇજલાલ ફરમાયેગા, અલગરઝ બારહવીં તારીખ રબીઉલ અવ્વલકો બવકતે સુબ્હ સાદીક સરદાર **મોહંમદ** મુસતફા સલ, ને અપને કુદુમે ફેઝ લુજુમસે ઇસ દુનીયાકો રૌશન ઔર મુનવ્વર ફરમાયા, જીસ વક્ત જનાબ **મોહંમદ** રસુલ સલ, પયદા હુયે, જમીનસે આસમાનતક શોરો ગુલ હુઝુરકી મુબારકબાદીકા હોને લગા. હરએક ફિરીસ્તા કદમ કદમપર નુરકી રૌશની લીયે ખડાથા, તમામ અંબીયાયે મુરસલીન અપને અપને મુકામપર ખડે હોકર મુબારકબાદી જનાબે બારીકો દે રહેથે.

કસીદા.

લો રસુલે ખુદા હુયે પયદા--લો હબીબે ખુદા હુયે પયદા,
ઝુલમતે કુફ્ર અબ જહાંસે ઉઠી--વાહ બદરૂદદુજા હુયે પયદા.

મુજરીમોંકી કવી હુઈ ઉમ્મીદ--કે શફીઉલવરા હુયે પયદા
સબ ખુશીસે ચલેંગે જન્નતકો--અપને અબ પેશવા હુયે પયદા.
ખાલેકે ખલ્ક બખ્શદેગા યકીં--ફૈઝે શાહે ગદા હુયે પયદા.
ખૌફ કયા આફતાબે મહશરકા--સાયયે કીબ્રીયા હુયે પયદા,
અબ જહાં પાક હો ગયા સારા--અજકીયલ અજકીયા હુયે પયદા.
આસીયોંકી નકીયું દુઆહે કુબુલ--કે મુજીબુદદુઆ હુયે પયદા,
અબ્દ હોગી યકીં હે મુશકીલ હલ--કયું કે મુશકીલકુશા હુયે પયદા.

સુબહાનલ્લા, શાને મોહંમદી ઉસવક્ત જલવા દીખા રહીથી, કે જીસકી તજલ્લીસે હર શય જમીનો આસમાનકી નઝર આતીથી, જરરા જરરા જમીંકા ચમક રહાથા, કતરા કતરા હર દરીયાકા ઝલક રહાથા, સબકી તબીઅત રૂજુયે તરફે ઇસલામ થી, ઓર હર શજર હજર ઓર દરો દીવારસે આવાજે સલામ થી.

કસીદયે સલામ.

યા નબી સલામ અલૈકુમ, યા રસુલ સલામ અલૈકુમ.
યા હબીબી યા મોહંમદ, સલવાતુલ્લા અલૈકુમ.
નુરે હકસે નુરે અહમદ, સબસે બેહતર સબસે અમજદ,
હો દુરૂદાં હકકી બેહદ, સલવાતુલ્લા અલૈકુમ.
શમએ જમએ અંબીયા હો, બરજખે નુરે ખુદાહો,
જાનો દીલ તુમપર ફીદાહો, સલવાતુલ્લા અલૈકુમ.
દોજહાંકી તુમકો શાહી, ઇસપે હે કુરઆં ગવાહી,
સબ ખુદાઇ બાદશાહી, સલવાતુલ્લા અલૈકુમ.
જબકે આદમકી જબીંપર, થા તુમ્હારા નુરે અનવર,
રેહમતે હકહો મુકરર, સલવા તુલ્લા અલૈકુમ.

બાગે ઇબ્રાહીમકે ગુલ, હેં મલાયેક જીસકે બુલબુલ,
જમએ અસબાબે તવક્કુલ, સલવાતુલ્લા અલૈકુમ.
મુઅદ્દીયે અવલાદે આદમ, મેવએ બોસ્તાને હાશીમ,
સાહીબે મક્કા વ જમજમ, સલવાતુલ્લા અલૈકમ,
સાહીબે મોહરે નુબુવ્વત, સબ જહાંપર ફૈઝે રહમત.
હકસે હે ઇજને શફાઅત, સલવાતુલ્લા અલૈકુમ,
ખુશ વસીલા હમકો દાયેમ, જાતે અહમદકા હે કાયેમ,
એતેકાદ અયસાહે મહકુમ, સલવાતુલ્લા અલૈકુમ.
તુમહો મુખતારે દોઆલમ, તુમ ખલીકે ખલકે આઝમ,
તુમહો મહબુબે મુકરરમ, સલવાતુલ્લા અલૈકુમ.
અશરફુલ મખલુકે ઇનસાં સબકેહો તુમ શાહે શાહાં,
દોજહાંકે નુર વ બુરહાં, સલવાતુલ્લા અલૈકુમ.

મરહબા યા નુરે અયની, મરહબા જદદુલ હુસેની.
મરહબા સુલતાને આલમ, મરહબા અય જાને આદમ,
મરહબા સબકે વસીલે, મરહબા જગકે રસીલે,
મરહબા દીલદારે હમદમ, મરહબા ગમખારે હરદમ,
મરહબા અય શાહે મુરસલ, મરહબા અય માહે અકમલ,
મરહબા ખત્મે રીસાલત, મરહબા મોહરે હીદાયત.
મરહબા અય અબ્રે રહમત, મરહબા દુરરે નુબુવ્વત,
મરહબા અય દીંકે રહબર, મરહબા ઉમ્મતકે સરવર.
મરહબા ખત્મે પયંબર, મરહબા શાફે બમેહશર,
મરહબા જન્નત દીલાયા, મરહબા હકસે મીલાયા,
મરહબા દોજગકે સુલતાં, મરહબા મહબુબે સુબહાં.
મરહબા હાસીલ મુરાદાં, મરહબા અશરફકે દરમાં.

રાવી લીખતા હે, કે જીસવક્ત જનાબ **મોહમંદ** રસુલ **સલ**, પયદા હુયે, પેહલે અલ્લાહ પાકકી જનાબમેં સીજદા કીયા, ઓર અંગુસ્તે મુબારક આસમાનકી તરફ ઉઠાઇ, બખશીશ ઉમ્મતે ગુનાહગારકી ચાહી, **યાને** આહીસ્તા આહીસ્તા ફરમાયા, યા રબ્બે હબલી ઉમ્મતી ઉમ્મતી, **ઓર** આપકા નુર ચીરાગકી રોશનીપર ગાલેબ થા, ઓર જબ આપકો ગુસલ દેને લગે, તો ગેબસે આવાજ આઇ, કે હમને અપને હબીબકો શુસતા ઓર પાક ભેજા હે, ઓર આપ નાફ બુરીદા ખતના કીયે હુયેથે, ઓર દરમીયાન શાને મુબારકકે મોહરે નુબુવ્વત સીતારેસે જીયાદા રોશન થી, જીસમેં બખતે નુર લીખ્ખા થા. **લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો મોહંમદર રસુલુલ્લા,** જીસવક્ત આપ પયદા હુયે, યકબારગી કાઅબતુલ્લા અપની જગાસે હીલા, ઓર ચારોં દીવારોંસે મુકરર મુકામે ઇબ્રાહીમમેં સીજદા કીયા, ઓર સારે બુત ઉંધે ગીરપડે, ઓર સફા મરવાકે પથરે મારે ખુશી કે ઉછલને લગે, ઓર હર તરફસે ખુશીકી આવાજ આને લગી.

કસીદા.

આજ હે મૌલુદે અકરમ અસસલાતો વસસલામ,
હે ખુશી દર હરદો આલમ અસસલાતો વસસલામ.
નુર પેશાનીસે ચમકા સારા ઘર રૌશન હુવા,
જીબ્રઇલ આકર પુકારા અસસલાતો વસસલામ.
પયદા હોકે સીજદા કરકે યું કહા ઇલહાનસે,
બખ્શ ઉમ્મતકો ખુદાયા અસસલાતો વસસલામ,
જબ હુયે પયદા મોહંમદ મુશ્કકી ખુશબુ ચલી,
હુઇ મોઅત્તર સારી દુનીયા અસસલાતો વસસલામ.
થી બુરીદા નાફ ઓર મખતુનથે ઓર પાકથે,
નુર થા ચેહરેસે પયદા અસસલાતો વસસલામ.

રોશનીસે ઉનકે દેખે આમીના બસરીકે ઘર,
વાહ કયા ખુરશીદ નીકલા અસસલાતો વસસલામ.
હાતેફે ગયબી પુકારા રખ મોહંમદ ઇસકા નામ,
સારે આલમ બીચ યકતા અસસલાતો વસસલામ.
થે ફિરીશ્તે તોફ કરતે આમીનાકે ઘરકે તઇં,
અબ ફીર વહાં આકે ઉતરા અસસલાતો વસસલામ.
સીરરે મકનું રાજે આલમ સબ દીખાયે આપકો,
વાકેફે ઇસરારે મવલા અસસલાતો વસસલામ.
ઇસ મુસફફા દીલમેં સબ ઇલ્મે લદુન્ની ભુરદીયા,
શાફયે દુનીયા વ ઉકબા અસસલાતો વસસલામ.
લે ફિરીશ્તોંને મોહંમદકો ફલકી સયર કી,
મશરેકો મગરેબ દીખાયા અસસલાતો વસસલામ.

બયાને મોઅજેજાત.

અય આશેકાને **મોહંમદ** સલ, કલમ બુરીદા જબાને મોઅજેજાતે સરવરે કાયેનાત મફખખરે મવજુદાત, અલયહીસ સલાતો વસસલામસે કાસીર. ઓર સફહયે કીરતાસ ઇસ જીકરે તવીલકે વાસતે બહોત મુખતેસર હે, અદનાસે અદના યેહ હે, કે જીસવક્ત વોહ આફતાબે રીસાલત જમીન પર ચલતા તો પારયે અબરે આસમાં સરે મુબારકપર સાયા કરતા, ઓર સાયા ઉસ જીસમે અતહરકા જમીનપર નગીરતા, ઓર સીવા ઉસકે આપકે મોઅજેજાતે બાબરકાત જો મખસુસ આપકી જાત માદને સીફાતકે વાસતે થે, ઓર કીસી નબીકો નહીં મીલેથે, હદદો હીસાબસે બાહેર, અજાં જુમલા યેકે, અંધેરે ઉજાલેમેં બરાબર દેખના, ઓર દુર વ નજદીકસે એકસાં સુનના. ઓર જીમાઇ તમામ ઉમર ન આના, ઓર પસીનેસે મુશ્ક વ અંબરકી ખુશબુ આના, ઓર બવક્તે કઝાયે હાજત જમીનકા

શીગાફ્તા હોના, ઓર બોલ ઓર ગાયતકા ઉસમેં સમાજાના, ઓર શીર ઉસ મકાનસે મુશ્ક વ અંબરકી ખુશબુ આના, ઓર મખતુન ઓર નાફ બુરીદા પયદા હોના, ઓર વક્તે તવલ્લુદ સીજદા કરના, ફિરિશ્તોંકી ગહવારા જુંબાની આપકી, વક્તે વીલાદત કલેમાખાની, ગહવારેમેં કલામ કરના, ઓર શકકુલ કમર હોના, ઓર શજર ઓર હજરકા સલામ કરના.

કસોદા.

પથ્થર કરેં સલામ જીન્હેં ઓર શજર કરે,
માઅલુમ ઉનકા મરતબા હમ કયા બશર કરેં.
લેકીન યે જાનતે હેં પયંબરકી શાન હે,
યાને ઝુકે દરખ્ત જીધર વોહ નઝર કરેં.
રેહતા હમેશા સરપે સદા અબરે આસમાં,
જીસ તરફકો જમીંપે ચલેં ઓર ગુજર કરેં.
સાયા નથા જમીંપે ઉસ જીસમે પાકકા,
અંગુસ્તકે ઇશારેસે શકકુલ કમર કરેં.
ગહવારેમેં કલામ કરેં આપ શીર ખાર,
ઝુલા ફિરિસ્તે દેવેં જો આરામ અગર કરેં.
આતી પસીનેસે થી સદા બુયે અનરો મુશ્ક,
દાવાતે ખેર ઉમ્મતી શામો સહર કરેં.
તશરીફ જબ લે જાયે ગજામેં બવકને આસ,
ખીદમત હમેશા આપકી ફતહો ઝફર કરેં.
અલ્લાહસે હમારી સદાહે યેહી દુઆ,
મહશરમેં વોહ જનાબભી હમપર નઝર કરેં.
દુનીયામેં આબરૂસે ઇલાહી ગુજારીઓ,
ઇમાન હમારે સાથ હો જીસદમ સફર કરેં.

પ્યારે નબીકે વાસ્તે યેહ હો દુઆ કુબુલ,
હમભી મદીને પાકમેં યા રબ ગુજર કરેં,

રિવાયત—હે, કે એક દીન એક એરાબી હજરત રસુલ સલ, કો સહરામેં મીલા, આપને ઉસ એરાબીસે ઇરશાદ ફરમાયા, કે આયા કુછ રગબત હે તુજકો, કે નેકી ઓર સઆદત હાસીલ કરે, ઉસ એરાબીને અર્ઝ કીયા, વોહ કયા નેકી હે, ફરમાઇયે. હજરતને ઇરશાદ ફરમાયા, કે તુ મુજ-પર ઇમાન લા, ઉસ એરાબીને અર્ઝ કીયા, કે આપકી રીસાલતકા કોઇ ગવાહ હે, હુઝુરને ઇરશાદ ફરમાયા, કે યે દરખ્ત મેરા ગવાહ હે, પસ આ-પને બઆવાજે બુલંદ ઉસ દરખ્તકો બુલાયા, ઉસી વકત વોહ દરખ્ત અપની જગાસે ઉખડા, ઓર નજદીક હુઝુરકે આકર ખડા હોગયા, ઓર તીનબાર ઉસ દરખ્તને બજબાને ફસીહ ઇસતરેહ કહા, **અશહદો અન લાઇલાહા ઇલ્લલ્લાહો, વઅશહદો અનના મોહંમદર રસુલ્લાહ,** પસ એરાબી ઇસ મોઅજેજેકો દેખકર ઇમાન લાયા, ઓર મુસલમાન હુવા, ઓર દો-લતે ઇમાનસે માલામાલ હુવા. ઓર બજબાને શોક ઇસતરેહ અર્ઝ કરને લગા.

કસીદા.

શાફએ રોજે જઝા સાકીયે કૌસર આયા,
મેરા મવલા મેરા સરવર મેરા આકા આયા.
જબ નઝર રૂયે મુસફ્ફાયે પયંબર આયા.
દેખકર આલમે હયરતમેં સીકંદર આયા.
તુ વોહ મહબુબે ખુદા હે તેરા રૂત્બા વોહ હે.
શાનમેં તેરી હે કુરઆને મુતહહર આયા.
દેખકર ખાદીમે હજરતકો મલાયેક બોલે,

દેખો દેખો વોહ નસીબેકા સીકંદર આયા.
આબરૂ ખોઇ હુવા શર્મસે પાની પાની,
પેશે દંદાંને નબી જીસઘડી ગૌહર આયા.
કુછ નકીરેનને પુછા ન લહદમેં મુઝસે,
લબેપે જીસદમ સુખને નાઅતે પયંબર આયા.
દેખકર સોઝીશે ખુરશીદસે જલતા મુજકો,
કરમે શાફએ મહશર મેરે સરપર આયા.
જલવયે નુરે ઇલાહીકા તમાશા દેખા,
જબ તસવવુરમેં ખ્યાલે રૂખે અનવર આયા.
દૌલતે વસ્લસે અબ ઉસકો તવંગર કરદો.
દોકે દરવેશ દરે પાકપે **અસગર** આયા,

રિવાયત—હે, કે અબુજહલ વગેરા મુશરેકોંકી સાથ કાઅબા શરીફમેં જમા હુયે, ઓર હજરત **મોહંમદ** મુસતફા સલ, સે અર્ઝ કીયા, કે આપ પેગંબરે બરહક હેં, તો યે ચાંદ ચોધવીં રાતકા ચાંદ દો ટુકડે કરદીજીયે, હજરતને અપની જબાને મુબારકસે ઇરશાદ ફરમાયા. કે અગર હુકમે ખુદાસે મેં દો ટુકડે કરદું, તો તુમ ઇમાન લાઓગે, જબ ઉન્હોંને, ઇકરાર કીયા. કે હમ બેશક મુસલમાન હોજાવેંગે, તબ હજરતને અપની અંગુશ્તે શહાદતસે ચાંદકો દો ટુકડે કીયા, જીતને લોક હાઝીર થે, સબકે ચેહરોંકા રંગ મીસ્લ પતંગ ઉડ ગયા, ઉસવક્ત બહોત કાફીર મુસલમાન હુયે, ઓર જબાંને હાલસે યું કેહને લગે.

ગઝલ

કોનસી શય હે કે જીસમેં નહીં જલવા તેરા,
કોનસા સરહે કે જીસમેં નહીં સવદા તેરા.
ચાંદકે રૂખસે હે આલા રૂખે જેબા તેરા,
મુતહૈયર હું કે અવસાફ લીખું કયા તેરા,

સુરયે નુરકો પરહ પરહકે મેં રૂખપર ફુંકું,
હો મદીનેમેં અગર સામના મેરા તેરા.
યા મોહંમદ જોમેં કેહતાહું તો સુબહાનલ્લા,
લબ ચીપક જાતેહેં વોહ નામ હે મીઠા તેરા.
અર્શકી કુરસીકી બુન્યાદ પડી તેરે લીયે,
મક્કા મવલા તેરા મસકનહે મદીના તેરા.
સુરમા માઝાગકા જીબંદા હે આંખોંમેં તેરી,
હે મલાહતસે ભરા ચેહરયે જેબા તેરા.
દેખકર હજરતે યુસુફને કહા સલ્લે અલા,
સારે નબીયોંમેં હે અંદાજ નીરાલા તેરા.
મોંહસે બેસાખતા નીકલે મેરે સુબહાનલ્લા,
ખાબે રાહતમેં નજર આવે જો ચેહરા તેરા,
મેં ખુદાસે યે દુઆ કરતાહું હર શામો સહર,
મેરી આંખોંકો મોયસ્સર હો નઝઝારા તેરા.
બાગમેં ગુંચોંને ખીલખીલકે કહા અય **ચીશતી**,
યા નબી કયસા મોઅત્તરહે પસીના તેરા.

રિવાયત—હે, કે એક યહુદી પેગંબરે ખુદા સલ, સે દુશમની રખતાથા, અલ્લાહકે કેહરમેં મુબતીલા હુવા, ઓર અંધા હો ગયા, ઉસકી એક લડકીથી, ઉસકો વોહ નીહાયત અઝીજ રખતાથા, ઓર વોહ લડકી હજરત **મોહંમદ** સલ, સે મોહબ્બત રખતીથી, યહુદીને એક રોજ અપની લડકીસે કહા, કે અય બેટી કોઇ અયસા હકીમ હોકે, ઉસકી મેં દવા કરૂં, કે મેરી આંખોંમેં રોશની હો, ઉસ લડકીને કહા, અય બાપ મેં વોહ દવા લાતીહું કે, ન સુરમા ન અંજન ઉસકી હમસરી કરસકતા હે, યે બાત સુનતેહી ઉસ યહુદીને અપની લડકીસે કહા, કે જલ્દ જા. ઓર ઉસકી તદબીર કર, પસ વોહ લડકી ખીદમતે બાબરકત જનાબ રસુલ સલ, મેં હાઝીર હુઇ, ઓર ઇસતરેહ અર્ઝ કરને લગી.

શેઅર.

મેં પીહાહું તુમપે યા મુસ્તફા તેરી ઇજ્જો શાન અઝીમ હે,
મેરે દર્દકી દો અભી દવા તુ મેરા તબીબો હકીમ હે.

આપને ઇરશાદ ફરમાયા, કે અય લડકી તુ કયા હાજત રખતી હે, જીસને દસ્ત બસ્તા અર્ઝ કી.

શેઅર.

મેરી જલ્દ લીજીયે તુમ ખબર મેરા દીલ હોગયા બેસબર,
તેરે દરકો છોડું પીરૂં કીધર કે રહીમ હે તુ કરીમ હે.

યે સુનકર જનાબ રસુલે મકબુલ સલ, ને ઇરશાદ ફરમાયા, કે લડકી હમારે મીમબરકી ખાક લેજા, ઓર અપને બાપકી આંખોંમેં લગાદે, પસ અય આશીકો ગોર કરના ચાહીયે, ઓર ઉસ લડકી કે યકીન ઓર મોહબ્બતકો દેખના ચાહીયે, કે આપને તો મીમબરકી ખાકકા હુકમ દીયાથા, ઓર ઉસ લડકી ને આપકી નાઅલેનોંકી ખાક ઉઠાઇ, ઓર લેજાકર અપને બાપકી આંખોંમેં લગાઇ, પસ ઉસ ખાકકે લગતેહી પરવરદીગારને ઉસકો દોચંદ રોશની અતા ફરમાઇ, ઉસકે બાપને કહા, કે અય બેટી યે કયા સુરમા થા, કે જો એક દફાકે લગાનેસે મેરી આંખેં રોશન હો ગઇ, ઉસવક્ત લડકીને યે જવાબ દીયા.

ગઝલ.

હકીકત પુછતા કયા મુજસે તુ અપની દવાકી હે,
પીદર યે શાને હકે તુરે ઇલાહ કુદરત ખુદાકી હે.
ગઈ હે ઓર નઆયેગી બસ અબ યે રોશની તેરી.
નબીકા મોઅજીઝા હે ઓર ઇનાયત કીબ્રીયાકી હે.
ઉઠાદે બુગઝ દીલસે ઓર જીયારત કર મોહંમદકી,
જીયારત મુસતફાકી એન જીયારત કીબ્રીયાકી હે.
ન સુરમેકી ન અંજનકી યેહે તાસીર બતલાદુ,
અરે યે ખાક નાઅલેને મોહંમદ મુસતફાકી હે.

પસ જીસવક્ત ઉસ યહુદી નાબકારને યે કલેમાત અપની લડકીસે સુને, માનીંદ બેદકે ગુસ્સેસે થરરાને લગા. ઓર કહા, કે એક છુરી લા, કે મેં ઇન આંખોંકો બાહેર નીકાલું, કયુંકે મેરા અંધાહી રેહના બેહતર થા. ઓર કહા, કે તેરે સીવા અગર મુજકો ઓર અવલાદ હોતી, તો મેં ફૌરન તુજકો હલાક કરતા, ઓર મોહબ્બતે મોહંમદીકા મજા ચખાતા, યે કેહકર અપની આંખોંમેં વોહ યહુદી છુરીયાં મારને લગા, ઉસવક્ત ગેબસે આવાજ આઇ, કે અય યહુદી એકબાર કયા અગર સત્તર બાર અપની આંખોંમેં છુરી મારેગા, તોભી તેરી રોશની કમ નહોગી, પસ યે સુનતેહી યહુદી હયરાન હુવા, ઓર અપની લડકીસેં કેહને લગા, અય બેટી વાસ્તે ખુદાકે મુજકો રસુલ સલ, કી ખીદમતમેં લેચલ, લડકીને કહા, જીસતરેહ મેં કહું, ઉસતરેહ મંઝુર કર. યાને પાઉમેં બેડીયાં, ગરદનમેં તોક, કુમરમેં રસન, ઉસને કહા, મુઝે સબ મંઝુર હે. પસ વોહ લડકી મીસલ કેદીકે અપને બાપકો ખીદમતમેં રસુલ સલ, કે લે ગઇ, જોંહી ઉસ યહુદીને રસુલ સલ, કો દેખા, ફૌરન કદમોંપર ગીર પડા. ઓર કલમયે તૈયેબા લાઇલાહા ઇલલલ્લાહો મોહંમદર રસુલુલ્લાહ, પરહા. પસ દીલને ઇમાનસે માલામાલ હોકર યું કેહને લગા.

કસીદા.

સૈયદે પાક માહે લીકા મેરી તરફકો દેખના,
અચ્છે હબીબે કીબ્રીયા મેરી તરફકો દેખના.
મેં વોહ ફકીરો જાર હું સબકી નઝરમેં ખાર હું,
બહરે શહીદે કરબલા મેરી તરફકો દેખના.
કુછ નકીયાં નકર ચલા ઉમ્રકો મુફત ખોદીયા,
હશ્રમેં હે યે ઇલતીજા મેરી તરફકો દેખના.
રેહતા હું ખ્વાર ઓર જલીલ દરદે ગુનાહસે અલીલ,
તેરેહી હાથ હે શીફા મેરી તરફકો દેખના.
કોઈ હે સાહેબે હુનર જરપે કીસીકી હે નઝર.
મેં હું તુઝીકો જાનતા મેરી તરફકો દેખના,
વોહ જો રફીક આવેંગે ખાકમેં ડાલ જાવેંગે,
તુહી મુઝે બચાયેગા મેરી તરફકો દેખના.
કબ્રકી કાલી રાત હે વાં ન કીસીકા સાથ હે,
તેરાહી વાંપે આસરા મેરી તરફકો દેખના.
સખ્ત હે વક્ત નજેકા જીસસેકે જીહે કાંપતા,
અયસે મુકામમેં શહા મેરી તરફકો દેખના.

બયાને, મોહબ્બત વ શફાઅત, સલ.

અય આશેકાને મોહંમદ સલ, ખુદાવંદે આલમ ઓર રસુલે મુકર્રમકો તુમ્હારે સાથ તો ઇસકદર ઉલફત, ઓર તુમકો ઉનકી મોહબ્બતસે જો બાએસે બહબુદીયે કૌનેન હે યે ગફલત, અગરચે આપકી જાત રહેમતુલ લીલ આલમીન હે, મગર ઉમ્મતે આસીકે વાસ્તે દરબારે મોહબ્બત બહોત તાકીદ ફરમાઇ હે. કયું કે રસુલે મકબુલ સલ, સે ઇશ્ક વ મોહબ્બત

કરના, ઓર ઉનકે નામપર માલોજર લુટાના. બાએસ નજાતકા હે, ચુનાંચે ફરમાયા રસુલ સલ, ને કે મોમીન કામીલ નહીં હોતા, જબતકકે અજીજ નરખ્ખે. મુજકો અપને માલ ઓર અવલાદ ઓર માબાપ ઓર સારે જહાંનસે. ચુનાંચે એક રોજ આપને એક સહાબીસે યાને હજરત અબુબકર સીદદીક રદી, કો ફરમાયા, કે અય સીદદીક, તુમ મુજસે કીતની મોહબ્બત રખતેહો, આપને અર્ઝ કી, કે યા રસુલુલ્લાહ સલ, અગર હુઝુર ફરમાવેં, કે અય સીદદીક, તુ અપના ઘરબાર માલ મુઝપરસે નીસાર કરદે. કસમહે ઉસ પરવરદીગારકી કે સીદદીક કભી ઇનકાર ન કરેગા. આપને ઇરશાદ ફરમાયા, કે અય સીદદીક યે કામેલ મોહબ્બત નહીંહે, ફીર આપને હજરત ઉમર રદી, સે ઇરશાદ ફરમાયા, કે અય ઉમર તુઝે કીતની મોહબ્બત હે, અર્ઝ કી, યા રસુલુલ્લાહ, અગર હુઝુર ઇરશાદ ફરમાવેં, કે અય ઉમર તુ અપના કલેજા નીકાલકર રખદે, યા અપની આપની જબાન કાટદે, કસમ હે ઉસ પયદા કરને વાલેકી કે, યે ઉમર હરગીજ ઇનકાર નકરેગા. આપને ઇરશાદ ફરમાયા, કે અય ઉમર યેહી કામેલ મોહબ્બત હે, અય ભાઇ મુસલમાનો ગોર કરોકે, કયસે કાસે આશીક ઓર ચાહને વાલે મોહંમદ સલ, કે થે.

કસીદા.

ઇશ્કે મહબુબે ખુદા અયદીલ જીસે હાસીલ નહીં,
લાખ મોમીન હો મગર ઇમાનમેં કામીલ નહીં.
યે કરીમી હે ખુદાકી હું જો મદદાહે નબી,
વર ન મેરા મોંહ તો વરફે પાકકે કાબીલ નહીં.
રૂહ જન્નતકો નજાયેગી મદીનેસે મેરી,
હું મેં શયદાયે નબી હુરોંપે કુછ માઇલ નહીં.
કર મુઝે સેરાબ દીદારે રસુલે પાકસે,

આએ કૈસરકા ખુદાવંદા મેં કુછ સાઇલ નહીં.
કાફેરે મુતલક હે વોહ મુરતદ હે વોહ મલઉં હે વોહ,
જો રીસાલતકા રસુલે પાકકી કાઇલ નહીં.
જાન આસાનીસે નીકલે વક્તે મુરદન યા નબી,
આપકે નજદીક યે મુશકીલ મેરી મુશકીલ નહીં.
આશીકે શાહે અરબ હોકર પડા હું હીંદમેં,
ફીરકયે ઊશશાકમેં મુઝસા કોઇ કાહીલ નહીં.
ફીરતીહે આંખોંમે મેરે સુરતે પાકે નબી,
લુત્ફે તુઝસા વહદોહાકા ખલ્કમેં આમીલ નહીં.

૬

નક્લ—હે, કે એક શખ્સ **બહીરા** નામી હુઝુરકા કમાલ આશીકે જાર થા, હર વક્ત દીદારે **અહમદે** મુખતારકે શોકમેં એક જંગલમેં કે જીસ તરફ બકસરત કાફીલોંકા ગુજર હોતા થા, ઝુંપડા બનાકર રેહને લગા; ઔર મુંતેઝરે કાફલયે **મોહંમદી** હુવા. ઔર હરદમ શોકે દીદારમેં કુછ અયસા જબાં પર જારી રખતા થા.

કસીદા.

આનેવાલા હે ઈધર મોહરે નુબુવ્વતવાલા,
યાને મહબુબે ખુદા ચાંદસી સુરત વાલા.
શુક્ર હે અબતો મુઝે ઉનકી ઝીયારત હોગી,
યે બહીરા હે અજબ દેખીયે કીસમત વાલા.
અય શહે હર દો જહાં આકે ખબર લો જલદી,
મર રહા હે તેરા આશીક તેરી ચાહત વાલા.
આશીકે રૂયે નબી હોકે યહાં બેઠા હું,
આયેગા કાફીલા કબ ખત્મે રીસાલત વાલા.

ઓર જબ કોઈ કાફીલા ઉસ રાહસે નીકલતા, બહીરા આશીકે જાર બશોકે દીદાર ઉસસે જાકર દરયાફ્ત કરતા, કે કોઇ કાફીલા જનાબ રસુલે મકબુલ સલ, કાભી આનેવાલા હે? વોહ કેહતે કે હમકો નહીં માઅલુમ, કે વોહ કાફીલા કબ આયેગા, તબ યે કુછ અયસા કલામ જબાનપર લાતા.

કસીદા.

મુઝે શોક અપના લગાદીયા મુઝે મફ્તું અપના બનાદીયા,
મુઝે ગમમેં અપને ફંસા દીયા મુઝે અયેશ અપના ભુલા દીયા.
તેરે દેખનેકી હે આરઝુ તેરે દીદહીકી હે જુસ્તજુ,
મેરે દીલમેં બસ ગયા તુહી તુ મુઝે શયદા અપના બનાદીયા.
યહાં આઓ યા વહાં લો બુલા યા રસુલે હક શહે દોસરા,
નહીં ચેન દીલકો મેરે જરા મુઝે ગમને તેરે મીટા દીયા.
મુઝે જલવા અપના દીખાઇયે મુઝે દરપે અપને બુલાઇયે,
મુઝે દીલસે તુમ ન ગીરાઇયે ગો નઝરસે સબને ગીરાદીયા.
કરો લુત્ફ મુઝપે શહે હુદા હે ગરીબ સરવર બેનવા,
હે યે કરતા આપસે ઈલતીજા મુઝે કયસે દીલસે ભુલાદીયા.

એક રોજ બહીરાકો નાગાહ એક કાફીલા નઝર આયા, ઉનમેં એક બુઝુર્ગ સાહેબે હુસનો જમાલ, જીનપર બાદલ સાયા કીયે, હર તરફસે દુરૂદો સલામકા ગુલ બહીરાકે મકાનકે તરફ આતે હેં, યે દેખકર પેશવા-ઈકો ગયા, ઓર હુઝુરસે જાકર અર્ઝ કરને લગા, કે યા રસુલુલ્લાહ, મેરી દાઅવત મંઝુર ફરમાઇયે, ઓર મુઝે અપને મોહરે નુબુવ્વતકી જીયારતસે મુશર્રફ કીજીયે. બાદ ઈસરાર હુઝુરને મકબુલ ઓર મુશર્રફ ફરમાયા, બહીરા બાગ બાગ હોકર શોકમેં મસ્તાનાવાર કુછ યું કહેતાથા.

ગઝલ.

ઉલફતમેં ફંસાયા હે રસુલે અરબીને,
મકકી મદની હાશેમી વ મુત્તલબીને.
ઉસ મોહરે નુબુવ્વતકી જીયારત હોતી મુજકો,
કયા લુત્ફ કીયા મુઝપે રસુલે અરબીને.
ઉમ્મીદ નથી જીનેકી મુજકો યહાં બિલકુલ,
કીસ વકત મુઝે આકે સંભાલા હે નબીને.
સબ મુશકીલેં હલ હોતી હેં ઇસ નામસે અપની.
હર ગમસે બચાયા હે ઇસ આલી નસબીને.
અય મોહરે અરબ માહે લીકા સરવરે આલમ,
દીલ છીના મેરા ઇસ તેરે ઉમ્મી લકબીને.
ઇસ સરવરે આજીજકો દીખા દીજીયે જલવા,
બેચેન કીયા તેરી જીયારત તલબીને.

નકલ—હે, કે એક સહાબી જીસકા નામ હજરત **જાબર** રદી, થા, ઉન્હોંને એક દુંબા ઇસ ગરઝસે પાલાથા, કે મેં ઝીયાફત રસુલે મકબુલ સલ, કી કરૂંગા, અલગરઝ આપને ઉસ દુંબેકો રસુલે મકબુલ સલ, કી ઝીયાફતકે વાસ્તે જુબ્હા કીયા, પસ હજરત જાબર રદી, બાહેર ગયે, ઉનકે દો સાહેબ જાદે થે, એકકા સીન છે બરકા, ઓર દુસરેકા સાત બરસકા થા. બડે ભાઇને છોટે ભાઇસે કહા. કે દેખો ભાઇ, બાબા જાનને હમારે દુંબા ઇસિ તરેહસે જુબ્હા કીયાથા, પસ બડે ભાઇને છોટે ભાઇકે ગલે પર છુરી ફેરદી. કે ઉસકા ફડક કર દમ નીકલ ગયા, જીસ વકત બડે ભાઇને દેખા, કે ભાઇ મરગયા. ઉસ વકત અપની વાલીદાકે ખોફકે મારે બાલાખાને પર ચરહ ગયા, વહાં પેર લડખડાયા, વોહભી કોહેસે આ પડા, ઉસકાભી મગઝ ફટ ગયા. ઓર દમ નીકલ ગયા. જીસ વકત ઉનકી માંને

દેખા, કે દોનોં બેટે મરગયે, પસ ઉઠાકર દોનોંકી લાશકો કોઠડીમેં ડાલ દીયા. ઔર યે જરા ખ્યાલ દીલમેં ન કીયા, કે કીસકી અવલાદથી, ઔર કોન મરગયા. ઔર વોહ નેક બખ્ત ખાના પકાનેમેં મશગુલ રહી, ઔર ઇસ ખુશીમેં ફુલી રહી, કે આજ હમારે યહાં દોનોં જહાનકે બાદશાહ અહમદ મુજતબા મોહંમદ મુસતફા સલ, મેહમાન હોંગે. ઇધર તો યે મોઆમેલા ગુજરા, ઔર ઉધર ઇરશાદે બારી હુવા, કે અય જીબ્રાઈલ અલે, જાકર મેરે મહબુબસે કહો, કે જબ તક આપ અપને સાથ જાબર રદી, કે દોનોં સાહેબ જાદોંકો ખાના ન ખીલાઓ, હરગીજ ખાના ન ખાના. અલગરઝ જીસવક્ત કે જાબર રદી, હજરતકો બુલાનેકે વાસ્તે આયે, ઔર ઘરપર લેજાકર ખાના ચુના, ઔર અર્ઝકી, કે હુઝુર ખાના તનાવલ ફરમાઇયે, આપને ઇરશાદ ફરમાયા, કે અય જાબર રદી, તુમ્હારે દોનોં સાહેબજાદે કહાં હેં? જાબર રદી, ને અર્ઝ કી, કે યા રસુલુલ્લાહ, વોહ કહીં બાહેર ખેલતે હોંગે, આપ ખાના તનાવલ ફરમાઇયે. જો કુછ બચેગા હમભી ખા લેંગે. ઔર હમારે બચ્ચેભી ખા લેંગે, આપને ઇરશાદ ફરમાયા, કે અય જાબર રદી, મુજકો હુકમે ખુદા પહોંચાહે, કે જબતક જાબરકે દોંનો બચ્ચોંકો અપને હમરાહ ખાના ન ખીલાઓ, હરગીજ ખાના ન ખાના. પસ જાબર યે સુનકર અપની બીબીકે પાસ આયે, ઔર પુછને લગે, કે લડકે કહાં હેં? પસ ઉસ વક્ત મોહબ્બતે માદર જોશમેં આઇ, ઔર અર્ઝકીયા.

ગઝલ.

યે માન લીયા હમને કે ઈસાસે સીવા હો,
જબ જાનું કે દરદે દીલે આશીકકી દવા હો.
દીલ ઉસકો કહા કરતે હેં જો તુમપે શીદા હો,
દમ વોહ હે કે જો તેરી મોહબ્બતમેં ફના હો.
અય જખ્મે જીગર આઠ પહેર યેહી દુઆ હો,

જીસને યે કરમ મુઝપે કીયા ઉસકા ભલા હો.
ઉસ જખ્મકે સદકે જો હો શમશીર નીગાહકા,
કુરબાન મેં ઉસ દર્દકે તુમ જીસકી દવા હો.
મયખારોંકા સદકા મુઝે એક જામ પીલા દે,
દારેનમેં અય પીરે મુગાં તેરા ભલા હો.

અલ ગરઝ જીસ વકત આપને ઉન દોનોં સાહેબ જાદોંકા નામ લે-કર પુકારા. પસ કોઠડીસે કલેમા **લાઇલાહા ઇલલ્લાહો મોહંમદર રસુલુલ્લાહ** પરહતે હુયે નીકલ આયે, ઓર અર્ઝ કરતેથે.

ગઝલ.

કુચેમેં મોહંમદકે જો આયે હુયે હેં,
હરએક તરફ શાને ખુદા પાયે હુયે હેં.
વલ લયેલસે બરહકર હે તેરી આરીઝે કાકુલ,
કુરઆનમેં વોહ ઉસકી કસમ ખાયે હુયે હેં.
મહબુબે ખુદાકે રૂખે પુર નુરકે આગે,
ખુરશીદો કમર દોનોંહી શરમાયે હુયે હેં.
હોજાયે નઝર રહમકી મુઝ ખસ્તા જીગર પર,
યા શાહે દીં હમ આપકે કેહલાયે હુયે હે.
દીલ આંખોંહી આંખોંમેં મેરા લેગયે વોહતો,
જો ઝુલફે સીયાહ દોશપે લટકાયે હુયે હેં.
પરદા ઉઠા મીમકા તો આઇ નીદા યેહ.
ખુદ અપનેમેં હમ આપકો ચમકાયે હુયે હેં;
દીદાર દીખા દીજીયે કબસે શહે વાલા,
હમ ઇસ દીલે બેતાબકો બેહલાયે હુયે હેં.

અય આશીકાને રૂયે પયંબર, યે મોઅજીજા, હજરત રસુલે મકબુલ સલ, કયસા હુવા, ઓર જાબર રદી; કો ઓર ઉનકી જૈજાકો કયસી મોહબ્બતથી ! સુબ્હા નલ્લા ! કયસે આશીકે જાર, પરવાનયે જાન નીસાર થે, કે અપની જાનો માલ ઉસ બાદશાહે નામદાર પર કુરબાન કરતે થે. ચુનાંચે એક મરતબે હુઝુર જંગે ઓહદકી લડાઇમેં તશરીફ લે ગયે, ઓર આપકે હમરાહ ઇબને અઝુર રહ,ભી સાથ થે, જીસવક્ત કોઇ તીર આપપર આતા, તો અપને ઉપર ખાતે થે, ઓર **મોહંમદ** સલકો બચાતેથે. અય આશીકો ગોર કરોકે, કયસે આશીકે રસુલ મકબુબ સલ, થે. ચુનાંચે હજરત **બિલાલ** રદી, ભી કયસે જાન નીસાર થે.

નકલ—હે, કે એક રોજ સહાબીયોંને અર્ઝ કી, કે યા હજરત, બિલાલ રદી ગલત અજાન કેહતે હેં. ઇસલીયે કીસી ઓર શખ્સકો ઇરશાદ ફરમાઇયેગા, પસ આપને દુસરે શખ્સકો ઇરશાદ ફરમાયા. પસ જીસવક્ત હજરત બીલાલ રદી, ને યેહ દેખા, તો પરવરદીગારસે દુઆ કી, અય પરવરદીગાર, તેરે હબીબને મુઝસે અપની ગુલામી છીન લી હે, ઉસીવક્ત ઇરશાદે બારી હુવા, અય **જીબ્રાઇલ** અલે, મેરે મહબુબસે જાકર કેહદે, યા રસુલુલ્લાહ, કયા આજ આપકે યહાં અજાન અભી તક નહીં હુઇ હે ? આપ યેહ સુનકર રસુલુલ્લાહ સલ, ખીદમતમેં હાઝીર હુયે, ઇસી તરેહસે અર્ઝ કી. આપને ઇરશાદ ફરમાયા, કે અય અખી જીબ્રાઇલ, અલે. આજ તો બહોત બુલંદીકે સાથ અજાન હુઇ હે. કયું કે બિલાલ રદી, ગલત અજાન કેહતે હેં. ઇસ વજેસે દુસરે શખ્સને કહી હે. અર્ઝ કી, કે યા રસુલુલ્લાહ, પરવરદીગાર ઇરશાદ ફરમાતા હે, બિલાલ રદી, કો અજાનકે વાસતે કહો, કયું કે બિલાલ રદી. કી અજાનકી આવાજ લામકાં તક પહોંચતી હે, મેરે યહાં તમામ ફીરીસ્તે વુઝુ કીયે હુયે, તૈયાર બેઠે હેં, ઓર ઇંતેઝારમેં બેઠે હેં, કે કબ બિલાલ રદી, કી અજાન હો, ઓર હમ નમાઝ પરહેં. પસ આપને ફીર બિલાલ રદી, કો ઇરશાદ ફરમાયા, કે અજાન કહેં. અય મુસલમાનો દેખો, કે કયસી મોહબ્બત ઓર ઇશ્ક એરા

બડા મરતબા હજરત બિલાલ રદી, ને પાયા. પસ હમકો ભી મુનાસબ હે, કે ઉસ હબીબે પાકસે ઇશ્ક ઓર મોહબ્બત અજ હદ પયદા કરેં, કે રોજે મેહશર વસીલયે નજાત હો.

કસીદા.

જો શેફતા જમાલે રૂખે મુસતફાકે હેં,
હક્કા કે વોહ હબીબ રસુલે ખુદાકે હેં.
કયુંકર બ્યાન હો અહમદે મુરસલકા મરતબા,
માઅશુક હેં હબીબ હેં પ્યારે ખુદાકે હેં.
ફરરાશ જીબ્રઇલ સરાફીલ પાસબાં,
યે મરતબે હુઝુરકી દોલત સરાકે હેં.
દુન્યામેં વોહ બચે હેં ગુનાહોંસે બાલ બાલ,
વા બસ્તા જો હુઝુરકી ઝુલફે દુતાકે હેં.
કયા આજ કુદસીયોંમેં હે મીલાદે મુસતફા,
આવાજે ચાર સીમ્ત જો સલ્લે અલાકે હેં.
શાહોંપે કયું શરફ નહો ઉનકો જહાનમેં,
દુન્યામેં જો ફકીર દરે મુસતફા કે હેં.
બાગે બેહિશ્ત ગુલશને જન્નત રીયાઝે ખુલ્દ,
યે સબ મકાન આશીકે ખયરૂલવરાકે હેં.
કયા દેગા આફતાબે કયામત હરજ હમેં,
હમતો ગુલામ હજરતે શમસુદદોહા કે હેં.
કયા ખોફ ઉનકો રોજે કયામતકા અય **હિલાલ**,
મદદાહ જોકે શાફયે રોજે જઝાકે હેં.

રિવાયત—હે, કે હજરત સલ, કયામતકે દીન કમરે શઆફત બાંધેંગે, ઓર તાજ કરામતકા ફરકે મુબારકપર રખકર, અરસાતે કયામતમેં જીસ-

તરેહ માદરે મુશફીકા અપને ફરજંદ કે ગુમગસ્તાકી જુસ્તજુ ફરમાવેંગે, હુકમ હોગા, કે અય મોહુંમદ સલ. ઉમ્મતકો હીસાબકે વાસ્તે સામને લાઓ, આપ ખુલફાયે રાશેદીન, ઓર મોહાજેરીન, ઓર અનસાર, ઓર શોહદા ઓર જોહહાદ ઓર ઉબ્બાદકો સામને લેજાંઇગે, પસ ખીતાબ હોગા, અય મોહુંમદ સલ, યે લોગ મુતી હેં યા મુનહરીફ, મુખલીસ હેં યા દુશમન, આલીમ હેં યા જાહીલ, રોજદાર હેં યા હરામખોર, કીસકીસ તરેહકે લોગ લાયેહો? હજરત સલ, નીહાયત મલુલ ઓર મગમુમ ઓર આબદીદા હોકર અર્ઝ કરેંગે, પરવરદીગાર મેરે, મુઝે તેરે રહમ ઓર કરમસે યે ઉમ્મીદ ન થી, કે ઇસકદર મેરી ઉમ્મતકી તફતીશ ફરમાયેગા, ઇરશાદ હુવા, અય હબીબ, આજ રોજ હીસાબકા હે. કાહ કાહ કતરા કતરા હીસાબ કરુંગા, તા તુઝે માઅલુમ હોવે, કે તેરી ઉમ્મતસે કીસ કદર નાફરમાની હુઇ, ઓર કોહ કોહ દરીયા બખ્શદુંગા, તાકે દેખે તુકે કીસ કદર પાસદારી ઓર ગમખારી તેરી મંઝુર હે.

કસીદા.

જબ હશ્રકે મયદાનમેં આવેંગે મોહમંદ,
ઉમ્મતકો અઝાબોંસે છુડાવેંગે મોહંમદ.
ઉમ્મતકે તઇં દેખકે દર હાલે પરેશાં,
આંસુ ગમે ઉમ્મતમેં બહાવેંગે મોહંમદ.
ફરમાવેંગે ઉમ્મતકો મેરી બખ્શદે યારબ,
હાથ અપને યેહી કેહકે ઉઠાવેંગે મોહંમદ.
સબ નફસી પુકારેંગે નબી ખોફે ખુદાસે,
યા ઉમ્મતી કેહતે હુયે આવેંગે મોહંમદ.
ફરમાવેગેં ઉમ્મતસે નગભરાઓ અઝીઝો,
દોઝખકે કરીં જીસઘડી આવેંગે મોહંમદ.

કરતે હુયે દરગાહે ઇલાહીમેં મુનાજાત,
સર અપનેકો સીજદેમેં ઝુકાવેંગે મોહંમદ.
કર હકસે શફાઅત ઉન્હેં દોજખસે બચાકર,
ફીરદોસમેં સાથ અપને લેજાવેંગે મોહંમદ.
હોવેગા વહાં પલ્લયે ઇસીયાં જો ગીરાંબાર,
તબ પલ્લયે નેકીકો ઝુકાવેંગે મોહંમદ.
હાફેઝ ગમે દોજખસે નકર દીલકો પરેશાં,
ફીરદોસમેં સાથ આપને લેજાવેંગે મોહંમદ.

બયાને મેઅરાજ.

અય આશેકાને **મોહંમદ** સલ, કિતાબોંમેં મરકુમ હે, કે સત્તાઇસવીં રજજબકી શબકો હજરત **મોહંમદ** સલ, ને ઉમ્મહાનીકે ઘર જો દરમીયાન સફા ઓર મરવાકે હે, ઓર આપને વહાં ઐયામે ખુર્દસાલીમેં પરવરીશભી પાઇ હે, ખાબે ઇસ્તેરાહત ફરમાયા, ઉસીરાત **રબ્બે જલીલ** કી તરફસે **જીબ્રઇલ**કો હુકમ પહોંચા, કે અય રૂહુલઅમીન, આજકી રાત તમામ મુસબ્બેહાને મલાયે આલા, ઓર કરરૂબીયાંને આલમે બાલાકો બશરત દે, કે જીસ મહબુબકે હજારોં બરસસે તુમ મુશતાક થે, આજકી રાત હમ ઉસકો આસમાનપર બુલાતેહેં, તાકે સબ ઉસકે સમયે રૂખસાર પર પરવાના વાર નીસાર હોજાવેં, તમામ ફિરીસ્તે અપની અપની હદપર ઇસ્તિકબાલકે વાસ્તે ઇસતાદા રહેં, હુરાંને બેહીસ્તે બરીં સરાપા આરાસ્તા હોજાવેં, ગીલમાન તબકહાયે દુર વ યાકુત નીસાર કરનેકો લાવેં, અરશે બરીંસે ફરશે જમીંતક નુરહી નુર હોજાવે, આફતાબકો જબતક હુકમ નહોવે ન નીકલને પાવે, માહ શબે જીંદાદાર ફલકે અવ્વલપર જલવા અફરોજ રહે, જડી બુટી આપસમેં સરગરમે મુબારક બાદ, ઓર કોહસે લેકર કાહતક, દીલશાદ રહેં, ચરીંદ પરીંદ આરામ કરેં, જીબ્રઇલે અમીન કુસુરે બની

આદમસે અજાબ ઉઠાવે, ઔર હજરત આદમ અલે, સે લેકર હજરત ઈસા અલે, તકકી રૂહકો રવાઇહે કુદસસે મોઅત્તર કરેં, તાકે કુલ અંબીયા આજકી રાત હમારે મહબુબકે ઇસતીક બાલકો વાસ્તે આમાદા ઔર મુસ્ત અદ રહેં. જીબ્રાઈલ સત્તર હજાર ફિરીસ્તે હમરાહ લેકર બહુકમે ખુદા બેહીસ્તમેં આયે, ઔર વહાંસે એક બુરાકકો આબે કૌસરસે નીહલાકે આરાસ્તા કરકે બેહીસ્તસે લાયે, ઔર દરે આં હજરત સલ, પર આયે, ઔર આપકો જગાકર મુઝદા વસ્લકા સુનાયા.

કસીદા.

યા નબી ખાબસે જાગો શબે મેઅરાજ હે આજ,
દોનો આલમકા તુમ્હેં હકને દીયા રાજ હે આજ.
દરે દૌલતપે સવારીકો યે હાઝીર હે બુરાક,
ઔર મલાયેકકી જમુકે લીયે અફવાજ હે આજ.
મુંતેઝીર સાતોં ફલકપર હેં ખડે હુરો મલક,
દૌલતે દીદકા હરએક તેરે મોહતાજ હે આજ.
દેખી શૌકત જો સવારીકી તો બોલ ઉઠે મલક,
વાહ કયા શાન તેરી શાનસે મેઅરાજ હે આજ.
તેરી નાઅલેનકા વોહ રૂતબા હે આલા જીસસે,
અર્શકે ફર્શકો હાસીલ શરફે તાજ હે આજ.
બાદશાહ દોનોં જહાંકા તુઝે ખાલેકને કીયા,
સરપર ઉમ્મતકે શફાઅતકા તેરી તાજ હે આજ.
કલ કયામતકો બદરગાહે ખુદા અય વહશી,
યું કહુંગાકે તેરે હાથ મેરી લાજ હે આજ.

હજરતને બેહીશ્તકે પાનીસે વુઝુ ઓર ગુસલ કીયા, ઓર હુલ્લયે નુરાની પેહના, ઓર જીબ્રઇલકે હમરાહ હરમસે બાહેર આયે, સબ ફિરીશ્તોંને સલામ વ તાઝીમ કી, ફીર બુરાકપર સવાર હુવે, ફિરીશ્તે જલુમેં સાથ થે, હરએક ફિરીશ્તા અર્શકે નુરસે એક એક શમે હાથમેં લીયે ખડા હુવા રોશની દીખાતાથા, તમામ મલાયેકાયે મુકરરબીન ચશ્મે શૌકસે મહવે દીદાર સૈયદે અબરાર થે. હજરત સલ, આસમાનોંપર પયગંબરોં ઓર ફિરીશ્તોંસે મુલાકાત કરતે હુવે, સીદરતુલ મુનતહાતક પહોંચે, કે વોહ મુકામ જીબ્રઇલ અલે, કા થા. વહાં ઠેહરે. આપ વહાંસે ઉપરકો તશરીફ ફરમા હુવે, ઓર વહાંસે કઇ પરદે તય કરતે હુવે અર્શતક પહોંચે, ફીર મુકામે દના ફતદલ્લા ઓર કાબા કવસેને અવઅદનાનામેં પહોંચે, વહાં જાકર અનવારે ખુદાસે મુશરરફ હુવે, ઓર ઉમ્મતકે લીયે કઇબાર દુઆ માંગી, તો સત્તર હજાર ગુનાહગારોંકી બખશાયેશ હુઇ. હજરત સલ, વીસાલસે માલામાલ ઓર હમકલામીસે ખુશહાલ હોકર હરમમેં તશરીફ લાયે.—

કસીદા.

શબે મેઅરાજકા બહાના થા, અપને મહબુબકો બુલાના થા,
અપને મહબુબકો બુલાકે વહાં, મસનદે રાજપર બીઠાના થા.
વાહ કયા વસ્લકી શબ થી, વાહ કયા ભેદે આશેકાના થા,
હકને ફરમાયા અય મેરે મહબુબ, તુજકો અર્શે બરીં દીખાના થા.
દેખલે આજ અર્શ લોહો કલમ, લા મકાંપર તુઝે બુલાના થા,
આતે જાતે લગી ન દેર ઉનકો, યે અજબ રાજે દીલ રૂબાના થા.
યા હબીબે ખુદાકો યે મંઝુર, અપની ઉમ્મતકો બખ્શવાના થા.
હોતે હજરત ન ગર શફી અહમદ, આસીયોંકા કહાં ઠીકાના થા.

બ્યાને વફાત.

રિવાયત--હે, કે મર્ઝકી હાલતમેં હજરત સલ, **મયમુના** ખાતુન કે ઘરમેં તશરીફ ફરમા થે, વહાં દર્દે સર લાહક હુવા, ઓર દર્દકી શીદ. દત ઓર બુખારકી હરારત જ્યાદા હુઇ, તો અજવાજે મુતહહેરાત યે ખબર સુનકર જમા હુઈ. ઓર યે બાત મુકરર હુઇ, કે હજરત સલ, **આયેશા** રદી, કે ઘર તશરીફ ફરમા હોવેં, બાદહુ હજરત સલ, **આયેશા** રદી, કે ઘર તશરીફ લાયે, વહાંપર મર્ઝકા સખ્ત ગલબા હુવા, યાને શી- દ્દતે તપકે સબબ કોઇ બદને મુબારકપર હાથ નહીં રખ સકતાથા, તીન દીનતક યેહી હાલત રહી, ઓર **જીબ્રાઇલ** બહુકમે **ખુદાયે કરીમ** અયા- દતકે વાસ્તે આયે, ઓર ઇસતરેહ પયગામ લાયે, કે અગર મરઝીયે મુબા- રક દુનીયામેં રેહનેકી હો, તો અભી સેહહતે કામીલ ઇનાયત કરૂં, વ ઇલ્લા આપની જવારે રહમતમેં જાયે આશાયેશ દું. આપને ફરમાયા, કે મીજાજ બહોત નાસાજ હે, ઓર મેં તાલીબે વીસાલે બેનીઆજ હું. રીવાયત હે, કે ઐયામે મરઝમેંભી આપ મસજીદમેં તશરીફ લાતે, ઓર નમાજ બાદ જમાઅત અદા ફરમાતેથે. જબ જાનકનીકી શીદદત આપકે ઉપર ઇસકદર થી, કે રંગ ચેહરયે મુબારકકા કભી જાફરાની, ઓર કભી અરગવાની હોજાતા થા, મલેકલમોત બસુરતે એરાબી હાઝીર હુવા, આપને ઉસસે પુછા, કે ઇસકદર તકલીફ ઓરોંકોભી હોતીહે ? મલેકલ મોતને અર્ઝ કીયા, કે યા રસુલુલ્લાહ, જીસકદર તકલીફ ઓરોંપર હોતીહે, આપકે ઉપર ઉસકા એક હીસ્સાભી નહીં હે. યે સુનકર આપ રોયે, ઓર ફરમાયા, **વા ઉમ્મતાહો**, અય **ઈજરાઇલ**, જીસકદર તકલીફ **મેરી** ઉમ્મતપર હોવે, આજ ઉસકી ઇવઝ સબ મુજપર તમામ કરના, કે **મેરી** ઉમ્મતે ઝઇફા ઇસ રંજ ઓર **અઝીયતસે** મહફુઝ રહે. ઇજરાઇલને અર્ઝ કીયા, કે યા શરીઉલ મુજનબીં, આપ ઇસકા ગમ નફરમાઇયે. આપકી ઉમ્મતકી રૂહકો બઆસાની કબ્ઝ કરૂંગા. હાલતે નઝેઅમેં સરે મુબારક

હજરત **આયેશા** રદી, કે જાનું પર થા. હાથ આસમાનકી તરફ ઉઠાકર ફરમાતેથે, **વહોાવર રફીકુલ આલા.** કે એકબારગી રૂહે પુર ફુતુહ કાલેબે પાકસે પરવાજ કરકે મુતવજ્જા બઆલા ઈલ્લીન હુઇ. **કાલુ ઇન્ના લીલ્લાહે વઇન્ના ઈલયહે રાજેઉન.** અજવાજે મુતહહેરાત ઓર હજરત **ફાતેમા** જોહરા ગીરીયા વ જારીમેં યું કેહને લગી.

કસીદા.

કેહતીથી **જોહરા કબરે** નબીપર બાબા પયંબર બાબા પયંબર,
આરામ કીજે **મરકદકી અંદર** બાબા **પયંબર** બાબા પયંબર.
ઉમ્મતકી ખાતીર એક દીન નસોયે ઉનકે ગુનાહપર દીનરાત રોયે,
સોજાઓ બસ અબ મરકદકે અંદર બાબા પયંબર બાબા પયંબર.
હમ નોહાગર હેં ખસ્તા જીગર હેં રોનાતો યેહહે અબ બે પીદર હેં,
હો કુછ તસલ્લી અય દીંકે સરવર બાબા પયંબર બાબા પયંબર.
પુછેગા કોન અબ અય બીબી જોહરા ફાકા હે યા કુછ ખાયાહે ખાના,
કીસસે કહેં તેરે શબબીરો શબ્બર બાબા પયંબર બાબા પયંબર.
ગાફેલહો અયસે કયું ફાતેમાસે અબ કયસે બીછડે દોનોં નવાસે,
નાલાંહે ગમસે સાકીયે કૌસર બાબા પયંબર બાબા પયંબર.
અય ગમજદોંકે ગમખાનેવાલે અય આસીયોંકે બખશાને વાલે,
અબ મુતમઇં હે રૂહે મુતહહર બાબા પયંબર બાબા પયંબર.
તીરસઠ બરસતક ખેંચી મુસીબત અછ્છી ઉઠાયે ફાકોંકી લજ્જત,
વોહ હકકે પ્યારે માઅશુકે દાવર બાબા પયંબર બાબા પયંબર.
માતમજદોંકોં સમઝાયે કોન અબ ઉમ્મતકે ખાતીર ગમખાયે,
કોન અબ,
અસહાબ ગમસે સારે હેં મુઝતર બાબા પયંબર બાબા પયંબર.
મક્કા મદીના વીરાં હુવા સબ નુર ઇસ જહાંકા બસ ઉઠગયા અબ,
સુનીહે મસજીદ નાલાં હે મીંબર બાબા પયંબર બાબા પયંબર.

અસહાબ યે ફરીયાદો જારી સુનકર બેતાબ હો ગયે, મસજીદમેં શોરે કયામત બરપા હો ગયા. હજરત અબુબકર રદી, રોતે હુયે ઘરમેં આયે, ઓર ઉસ ચેહરયે નુરાનીસે કપડા ઉઠાકર પેશાનીયે અનવરકો બોસા દીયા, બાદ ઇસકે મસજીદમેં આયે, ઓર સબસે હાલ બ્યાન કીયા, અસહાબ જો મસજીદમેં થે, સુનતેહી બાઝે બેહોશ ઓર બાઝે અજખુદ ફરામોશ હો ગયે, બાદ ઇસકે અસહાબે કીબાર, ઓર અહલેબયતે અતહાર, મોવાફીક વસીયતકે તજહીજ વ તકફીન અમલમેં લાયે, ઓર ઉસ જસદે નાજનીંકો જો બરગે ગુલસેભી જીયાદા રંગ વ બુમેં થા, બરહના નકીયા, ઓર મયે જામા તીનબાર ગુસલ દીયા, ઓર બાદ નમાજે જનાજાકે આપકો હજરત આયેશા રદી, કે હુજરેમેં દફન કીયે ગયે, અય આશેકાને મોહંમદ સલ, ફરમાયા રસુલે ખુદા સલ. ને કે જીસ શખ્સને મેરે રોઝેકી જીયારત કી, ગોયા કે દેખા ઉસને મુજકો હયાતમેં, તો હમકો લાજીમ હે, કે હજરત કે રોઝયે મુબારકકી જીયારતસે મુશર્રફ હોવેં.

કસીદા.

૨

હાજીયો આઓ શહનશાહકા રોઝા દેખો,
કાબાતો દેખ ચુકે કાબેકા કાબા દેખો.
આબે જમજમતો પીયા ખુબ બુઝાઇ પ્યાસેં,
આઓ જુદે શહે કૌસરકાભી દરીયા દેખો.
જેરે મીજાબ મીલે ખુબ કરમકે છીંટે,
અબરે રહમતકા યહાં જોર બરસતા દેખો.
ખુબ આંખોંસે લગાયા ગીલાફે કાબા,
કસરે મહબુબકે પરદેકાભી જલવા દેખો.
નુર એમનમેં થા વાં રૂકને યમાનીકા ફરોગ,
શોલયે નુર યહાં અંજુમન આરા દેખો.

જીનતે કાબામેંથા લાખ ઉરૂસોંકા બનાવ,
જલવા ફરમા વહાં કૌનેનકા દુલહા દેખો.
જુમઆ મકકાથા ઇદ અહલે ઇબાદતકે લીયે,
મુજરીમોં આઓં યહાં ઈદે દોશંબા દેખો.
ગોરસે સુન તુ રઝા કાબએસે આતીહે સદા,
મેરી આંખોંસે મેરે પ્યારેકા રૌઝા દેખો.

ગઝલ.

માઅમુર હોરહાહે આલમમેં નુર તેરા,
અજ માહ તા બમાહી સબહે ઝુહુર તેરા.
ઇસરારે અહમદીસે આગાહ હોસો જાને,
તુ નુરે હર શરર હે હર સંગે તુર તેરા.
હર આંખ તક રહીહે તેરેહી મોંહકો પ્યારે,
હર કાનમેં હું પાતા માઅમુર શોર તેરા.
જબ જીમેં યે સમાઇ જોકુછ કે હેસો તુ હે,
ફીર દીલસે દુર કબઓ કુરહો હુઝુર તેરા,
ભાતા નહીં હે વાયેઝ જુજ દીદે હક મુઝે કુછ,
તુઝકો રહે મુબારક હુરો કુસુર તેરા.
વહદતકે હેં યે જલવે નકશો નીગારે કસરત,
ગર સીરરે માઅરેફતકો પાવે શુઉર તેરા.
ગર હરફે બેનીયાજી સરજદ નીયાજસે હો,
પુતલેમેં ખાકકે હે પ્યારે ગુરૂર તેરા.

ગઝલ.

યા પંજતન બચાના જબ જાન તનસે નીકલે,
નીકલે તો યા મોહંમદ મેરે દહનસે નીકલે.

આવેગા મેરા પ્યારા બાજેગી દહનકી મોરલી,
જબ વોહ મેરા સાંવરીયા જોબનકે બનસે નીકલે.
મેરે મરીઝે દીલકી ઉમ્મીદ હે તો યેહે,
જાનુંપે ઉસકે સરહો ઓર જાન તનસે નીકલે.
જબ જાનો ફસ્લે ગુલ હે કહીયો ગુલોંસે જાકર,
હમકો તો હોગયે હેં બરસોં ચમનસે નીકલે.
નીકલે જનાજા મેરા જબ યારકી ગલીસે,
તો કલમયે શહાદત સબકે દહનસે નીકલે.
ક્યા લાયાથા સિકંદર દુન્યાસે લે ગયા ક્યા,
યે દોનોં હાથ ખાલી બાહેર કફનસે નીકલે.

કસીદા.

યસરબકા બાંકા સાંવરીયા ચલ દેખેં સખી કૌસેને દના,
સર સોહતહે લટપટ પધીયા લૈલાક લમાકા છતર બના.
અખીયાં વોહ રસીલી લાજ ભરી માઝાગકી કજરી સેજ ધરી,
જીનહેં દેખતહી સુધબુધ બીસરી ચીતવનકી લટકહે મસ્તાના.
માઅબુદકો રૂપ દીખાવત હે મકકી મદની કેહલાવત હે.
જબ ઓરહ કમલીઆ આવતહે મન છીનતહે મનમોહનીયા.
ગલીયોંમેં મદીનેકી ચલત ફીરત મન છીનતહે પગ ધરતધરત,
સાદાતકી કમલી કાંધે રખત કલમેકી બજાવત બાંસરીયા,
જબ ચંદર સુરજમેં મન અટકા કાલીસી ઘટામેં જી ખટકા,
માકાના મોહમંદકા પટકા દીખલાવત જલવયે અનતા અના.
તોહીદકા રંગ બનાવત હે ઇરફાંકી ગુલાલ ઉડાવત હે,
વોહ શરાબે તહુર પીલાવતહે ઉઠ દેખ ભઇ મેં બાવરીયા.
કુન્ની આકે મીલા ન યહાં હમકો નદીયા દમ સાંસને એક દમકો,

બડી શર્મ હે રોઝે કયામતકો મેંને પાપસે ભરલી ગાગરીયા.
સુરીકો વસીલા તેરે સીવા દોઝગમેં નહીંહે હબીબે ખુદા,
હસનેનકા સદકા સલ્લે અલા મોરી પાર લગાદે નાવરીયા.

કસીદા.

મેં સદકે તેરે ઝુલ્ફ લટકાને વાલે,
દીલે આશીકે ઝાર ઉલઝાને વાલે.
અગરચે મેં મુફલીસ ગરીબુલ વતન હું,
તુઝે તો હે મકદુર ખુલવાને વાલે,
દીલે ઝાર ઉઠ તુબી અઝમે સફર કર,
મદીનેકો જાને લગે જાને વાલે.
કહા હકને મેઅ્રાજમેં યે નબીસે,
નપરદા કરો હમસે અય કમલી વાલે.
ફીર આના ઇધરભી યે ઘર હે તુમ્હારા,
મેરે દીલ તપીદાકે તડપાને વાલે.
મેં તનહા ન આઉંગા ઉમ્મતભી હોગી,
જરા મુઝસે સુન લે ઓ બુલવાને વાલે.
હુવા ફીર યે ઇરશાદ અય મેરે પ્યારે,
કયામતકો લાના અરે ઓ લાને વાલે.
હજારો હે દીલ ઝુલ્ફમેં તેરી ઉલઝે,
નીશાના કરો ઓ બાલ સુલઝાને વાલે.
હજારોં તડપતે હેં લાખોહેં બીસમીલ,
તુમહીપર તુમહારી કસમ ખાને વાલે.

કસીદા.

બનકે બુલબુલ હમને બાગે દેહર ઢુંડા શાખ શાખ.
પાયા ઉનપે નામે અહમદ સાફ લીખ્ખા શાખ શાખ.
પત્તે પત્તેપર પતા પાયા નબીકે નુરકા,
દેખા હમને જલવાગર અહમદકા જલવા શાખ શાખ.
બાગબાને બાગે આલમ કરદીયા હકને જીસે,
ઉસકા બુલબુલ બોસ્તાંને દીંમેં બોલા શાખ શાખ.
પુર સમર જીસસે હુવા નખ્લે મુરાદે અહલે દીં,
બાગે ઉમ્મીદે જહાં લાયાહે મેવા શાખ શાખ.
જેરે સાયા આગયા જીસકે જમીંનો આસમાં,
અયસા બોસ્તાને મોહંમદ બરહકે ફુલા શાખ શાખ.
નુરે હકકે સાથ થા, નુરે મોહંમદ જલવાગર,
જો શજરપર તુરકે મુસાને દેખા શાખ શાખ.
કયા અજબ બાગે જહાંમેં ગર રહે સરસબ્જ તુ,
અચ્છા યે મઝમું હે સરવર તુને બાંધા શાખ શાખ.

ગઝલ.

અચ્છા નહો યા રબ કભી બીમારે મોહંમદ,
કમ હો ન કભી ખાહીશે દીદારે મોહંમદ.
મોમીન હુવા જીસને કીયા ઇકરારે મોહંમદ,
કાફીર હુવા જીસને કીયા ઇનકારે મોહંમદ.
રોયા કરેં ગુલજારમેં શબનુમકી રવીશ ફુલ,
એકબાર જો દેખેં ગુલે રૂખસારે મોહંમદ.
ઇગારોંપે કયું લોટું ન મેં કુબકકી સુરત,
જબ દેખું ન બોહ ચાંદસા રૂખસારે મોહંમદ.

આલમસે મેં યકદરેત સરોકાર ન રખ્ખું,
હાથ આયે અગર ખીદમતે સરકારે મોહંમદ.
કયું આંખેં ન મેં બંદ કરૂં દીદે જહાંસે,
હે મદદે નઝર ઇન દીનોં દીદારે મોહંમદ.
મખ્લુકમેં ખાલીકકાભી ઇઝહાર નહોતા,
હોતા ન અગર ખલ્કમેં ઇઝહારે મોહંમદ.
યુસુફસે ફુઝું હુસ્નમેં કયુંકર ન કહેં હમ,
ઇસ જોરપેહે ગરમીયે બાજારે મોહંમદ.
બંદોંમેં વહાં ઉનકી ઝલીખા હુઇ ખાહાં,
ઓર યાંપે ખુદાઇ હે ખરીદારે મોહંમદ.
જન્નતસે મુઝે કામ ન ફીરદોસસે મતલબ,
કીસ ચીજકા તાલીબહે તલબગારે મોહંમદ.
અય લુત્ફ વોહ મહબુબે ખુદાવંદે જહાં હે,
જો કુછ કહા વોહ સબહે સઝાવારે મોહંમદ.

કસીદા.

પેશે હક મુઝદા શફાઅતકા સુનાતે જાઇંગે.
આપ રોતે જાઇંગે હમકો હંસાતે જાઇંગે.
કુશતેગાને ગરમીયે મહશરકો વોહ જાને મસીહ,
આપ દામનકી હવા દેકર જીલાતે જાઇંગે.
કુછ ખબરભી હે ફકીરો આજ વોહ શાહે શહાં,
નેઅમતે ખુલ્દ અપને સદકેમેં લુટાતે જાઇંગે.
ગુલ ખીલેગા આજ યે ઉનકે નસીમે ફેઝસે,
ખુદ વોહ રોતે આઇંગે હમ મુસકુરાતે જાઇંગે.
હે ઉનહીકે આને તકકી દેર અય ઉફતાદેગાં.

ખુદ વોહ ગીરકર સીજદેમેં હમકો ઉઠાતે જાઇંગે.
આજ ઇદે આશીકાં હે ગર ખુદા ચાહેતો વોહ,
અબરૂયે પેવસ્તાકા આલમ દીખાતે જાઇંગે.
લો વોહ આયે મુસકુરાતે હમ અસીરોંકી તરફ,
ખીરમને ઇસીયાં પે અબ બીજલી ગીરાતે જાઇંગે.
સોખતા જાનોંપે બોહ પુર જોશે રહમત આયેહેં.
આબે કૌસરસે લગી દીલકી બુઝાતે જાઇંગે.
વસઅતેં દી હેં ખુદાને દામને મહબુબકો,
જુર્મ ખુલતે જાઇંગે ઔર વોહ છુપાતે જાઇંગે.
સરવરે દીં લીજીયે અપને નાતવાનોંકી ખબર,
યે શયાતીં કબતલક હમકો સતાતે જાઇંગે.
ખાક હોજાવેં વહાબી જલકે લેકીન અય રઝા,
હમતો ઝીકરે મૌલુદે અહમદ સુનાતે જાઇંગે.

ગઝલ

મહબુબે ખુદા શહે જીન્નો બશર યા સૈયેદેના અબદુલ કાદેર,
અલતાફો કરમકી કીજો નઝર યા સયેદેના અબદુલ કાદેર.
મેરી કીશતી ભંવરમેં આન પડી યા ગૌસ હે આપકી શાન બડી,
કરો પાર ભંવરસે કીનારેપર યા સૈયેદેના અબદુલ કાદેર.
જો મેરે પયે આઝાર રહે વોહ હમેશા જલીલો ખાર રહે,
દુસ્મન હોં મેરે સબ જેરો જબર યા સૈયેદેના અબદુલ કાદેર.
તુમ બેશક હકકે પ્યારે હો અહમદ વ અલીકે દુલારે હો,
મેં આપકો છોડકે જાઉં કીધર યા સૈયેદેના અબદુલ કાદેર.
શીકલે મોહંમદ શાને અલી મહબુબે ખુદા સરતાજે વલી,
મુશકીલમેં પડાહું લીજો ખબર યા સૈયેદેના અબદુલ કાદેર.

બગદાદમેં મુઝકો ખુલા લેના વોહ જમાલે ખુદારા દીખા દેના,
અબ હીંદમેં હોગા ન મેરા ગુજર યા સૈયેદના અબદુલ કાદેર.
મહમુદશાહ અપના ચાહે ભલા કર ગૌસકે નામકા વીર્દ સદા,
યેહી દીલસે કહાકર આઠોં પહેર યા સૈયેદના અબદુલ કાદેર.

કસીદા.

મેરે દરદે દીલકી દવા ગૌસે આઝમ, કરે કોન તેરે સીવા ગૌસે આઝમ,
રકમકર બરાયે ખુદા ગૌસે આઝમ, બહક્કે શફીઉલવરા ગૌસે આઝમ.
તુ આકાહે મેં ખાદીમ હું તેરા, કીધર જાઉં તેરે સીવા ગૌસે આઝમ,
અગર ચાહે બેપરદા સબકો દીખાદે, જમાલે ખુદા બરમલા ગૌસે આઝમ,
જમાનેમેં આસાંહે સો મુશકીલ ઉસકી, કહા જીસને યકબાર યા ગૌસે આઝમ.
મદદગારકા નામ મેંને જો પુછા, તો હંસકર ખીઝરને કહા ગૌસે આઝમ,
દમે જાંકની મેરી મુસ્કીલ કર આસાં, સીરહાનેપે તશરીફ લા ગૌસે આઝમ.
લુટાતાહે સારી ખુદાઇકી નેઅમત, મુઝે કુછ ન બખશેગા કયા ગૌસે આઝમ,
ગદા તેરે દરકા **શાહીદ** હુજીં હે, ઉસે કેદે ગમસે છુડા ગૌસે આઝમ.

ગઝલ.

દીખાઓ એક નઝર જલવા મોઇનુદદીન અજમેરી,
મેં એક મુદદતસે હું શયદા મોઇનુદદીન અજમેરી.
તેરે અલતાફસે ખાજા ઉસે ખૌફે કયામત કયા,
જો ખાદીમ હો તેરે દરકા મોઇનુદદીન અજમેરી.
તેરે દરબારમેં હાજીર હેં સબ બંદાહી રેહજાવે,
તાઅજજુબ હે મેરે મવલા મોઇનુદદીન અજમેરી.
યગાનોંસે ગરઝ હે ઓર બેગાનોંસે ન કુછ મતલબ..

તુમ્હારા હું મે મતવાલા મોઇનુદ્દીન અજમેરી,
દરે દૌલતપે ઇસ મહજુરકો આસીકો બહોત જલદી.
બુલા લીજે ખુદારા યા મોઇનુદ્દીન અજમેરી.

કસીદા.

તાઅતકે ભરોસે ન ઇબાદતકે ભરોસે.
હમ જીતેહેં હજરતકી શફાઅતકે ભરોસે.
મહશરમેં ન શરમીંદાકર અય રહમતે આલમ,
ક્યા ક્યા કીયે હેં હમ તેરી રહમતકે ભરોસે.
ખાસાને ખુદા સયરે જીનાં તુમકો મુબારક,
આસીભી પહોંચ જાઇંગે હજરતકે ભરોસે.
હજરતકી હીમાયતકે ગુનાહગાર હેં મુશતાક,
જાહેદકો મુબારક હો રીયાઝતકે ભરોસે.
હરચંદ કે બડા દગદગા હે હશ્રકે દીનકા,
હમ આલે નબીકી હેં હીમાયતકે ભરોસે,
એકબાર મદીનેમેં બુલાલેંગે શહે દીં.
નાજાં હું બહોત અપનીમેં ગુરબતકે ભરોસે.
ક્યું દસ્તગીર અબ તાલીબે કાબા તુ બનાહે,
મવલાકી તલબ છોડ ન જન્નતકે ભરોસે.

કરામાતે હજરત પીર દસ્તગીર મૌલાના સૈયદ અબદુલ કાદેર જીલાની કદ.

રિવાયત હે, કે એક રોજ સુલતાનુલ અવલીયા, સૈયેદુલ અતકીયા મોહેયોદ્દીન અબદુલ કાદેર જીલાની કુત્બે રબ્બાની, બાજારમેં તશરીફ

લીયે જાતેથે, રાહમેં દેખા, કે દો શખ્સ એક મોહંમદી, દુસરા નસરાની, મુબાહેસા બાહમી કરતેથે. મોહંમદીને કહા, કે હમારે પયગંબર ખાતેમુલ મુરસલીન, અફ્ઝલુન નબીઇન, શફીઉલ મુજનબીન, મહબુબે રબ્બીલ આલમીન હેં, જીનકી શાનમેં એજદે મન્નાન, **લવલાક લમા ખલકતુલ અફ્લાક**, સાદીર ફરમાયા. ઓર બુરાકે બર્ક રફ્તાર બશએ મેઅરાજ ભેજકર અપને પાસ બુલાયા, બફાસેલે કાબા કવસેન બે વિસાતતે ગયરી કલામ ફરમાયા, ઓર તાજે શફાઅત ફરકે અકદસપર રખકર મુકામે મહમુદ અતા કીયા. ઇસાઇ બોલા, હમારા ઇસા મસીહ બડે રૂત્બેકા થા, બઇમદાદે રૂહુલ કુદુસ બેપીદર પયદા હુવા, ઓર દો બરસકી ઉમરમેં અપની રીસાલત, ઓર વાલીદાકી અસમતપર ગવાહી દી. ઓર મટ્ટીકે જાનવર બનાકર રૂહ ફુંક દી. વોહ જીંદા હોકર ઉડગયે, સેંકડો અંધે ઓર જુજાગી અચ્છે કીયે, ઓર એક બડા મોઅજીઝા હજરત મસીહકા યેહ થા, કે મુરદોંકો **કુમ બેઇજનીલ્લાહ** કેહકર જીંદા કીયા, ગરઝ અયસી ગુફતગુ ફીમાબયેન ફરીકેન વાકે હુઈ, ઇસાઇ બારબાર તકરાર કરતાથા, ઓર મોઅજીઝા મુરદોંકે જીંદા હોનેકા ઇઝહાર કરતાથા. ઓર કેહતાથા, તુમ્હારે નબીયે આખરીજ જમાનને કીતને મુરદે જીંદા કીયે, મુસલમાન સાહેબે ઇમાનકો યે તાઅદાદ યાદ નથી, ખામોશ હુવા, જનાબ હજરત ગૌસ સુબાતીબ બતરફે નસરાની હુયે, ઓર ફરમાયા. અય ઇસાઇ તરસાઇ, જીસકદર તાઅરીફ જનાબ મસીહકી કરતા હે, સબ હક ઓર બજા હે. હજરત મસીહ મુરદેકો "કુમ બેઇજનીલ્લાહ" કેહકર જીંદા કરતેથે. ઓર ઉમ્મતે મોહંમદીમેં અકસર અદના અદના આદમીકો ખુદાને યે મરતબા દીયા હે, કે "કુમ બેઇજનીલ્લાહ" કેહકર મુરદેકો જીંદા કીયાહે. ઇસાઇને કહા, યેહ બાત કાબીલે તસલીમ નહીં, અગર મેં યે અમર બચશમે ખુદ દેખું, તો લારેબ મજહબે ઇસવીકો છોડકર દીને મોહંમદી ઇખત્યાર કરૂં. પસ હજરત ઉસ ઇસાઇકો હમરાહ લેકર ગોરસ્તાનમેં ગયે, ઓર એક કબરપર ખડેહોકર, ખુદાસે ઇલતીજા કરકે "કુમ બેઇજનીલ્લાહ, કેહને લગે, પસ વોહ મુરદા અજ સરે નો જીંદા હોકર કબરસે બાહેર નીકલ

આયા, ઓર કલમએ તૈયબ જબાનપર લાયા, પસ વોહ નસરાની યે માજરા દેખકર કાયેલ હુવા. મજહબે ઇસવીકો છોડકર દીને મોહંમદી ઇખત્યાર કીયા.

કસીદા.

મરહબા ક્યા ગૌસે આઝમ પીર હે—સબ વલી અલ્લાહકા વોહ મીર હે.
હે નવાસે વોહ રસુલુલ્લાહકે—સચ કહો તુમ કીસકી યે તૌકીર હે.
જીસને ખેંચાથા વોહી આશીક હુવા—ક્યા મોહૈયોદ્દીનકી તસવીર હે,
મારતેહી મુરદે જીંદા હોગયે—ઉનકી ઠોકરમેં અજબ તાસીર હે.
કીમયાસે કોન રખતા હે ગરઝ—ખાક ઉસ દરકી મીલે અકસીર હે,
કાફીરોંકા કુફ્ર ગારત હોગયા—ચમકી જબ મહબુબકી શમશીર હે.
બુગઝ જો દીલમેં રખા મહબુબસે—વોહ બડા મરદુદ ઓર બેપીર હે,
દુર હું અફસોસ અપને પીરસે—આહરે ઉલટી મેરી તકદીર હે.
ખોફ ક્યા હે દોસ્ત તુજકો હશ્રકા—પીર તેરે ગૌસે આઝમ પીર હે.

રિવાયત-હે, કે એક ચોર મોંહજોર હજરતકે દૌલતસરામેં આયા, ઓર માલો મતા ઢુંઢા લેકીન કુછ નપાયા, ઓર આંખોંસે અંધા હોગયા. તબ જનાબ હજરત ગૌસકો ખ્યાલ આયા, તો દસ્તે દુઆ બદરગાહે જુલજલાલ ઉઠાકર યું અર્ઝ કીયા, કે અય હાદીયે ગુમરહાં, ઓર રૌશની બખશે સીયાહકારાં, યે શખ્સ અગરચે ચોર હે, વાસતે ચોરીકે આયા હે, ઓર મેરી ખાનકાહમેં હાથ ફેલાયા હે, અબ યે મુકામે શર્મ હે, કે મેરે પાસ આવે, ઓર ખાલી હાથ જાવે.

અશઆર.

નાગહાં તશરીફ લાયે ખીઝર વહાં—ઓર કહા હજરતસે અય ફખ્રે જમાં.
આજ એક અબદાલ રેહલત કરગયા—ઉસકી જાપર હો મુકરર દુસરા.

સુનકે યે હજરતને અજ હુકમે ખુદા—પેહલે ચશ્મે દુજદકો બીના કીયા.
બખશા શીર રત્બા ઉસે અબદાલકા—ખુલ્ક દીખલાયા નબીકી આલકા.
ઘરસે દુશ્મનકો ન ફેરા નામુરાદ—વાહ કયા રોશન થી શમયે ઇન્તેહાદ.

કસીદા.

કયા મુબારક હે યે નામે દસ્તગીર—ખુદ બખુદ દીલ હે ગુલામે દસ્તગીર.
દુશ્મનો નારે જહન્નમસે ડરો—હશ્રમેં હે એહતેમામે દસ્તગીર.
ચરખે ચારૂમ તકહે ઇસાકા ગુજર—અરશે આઝમ હે મુકામે દસ્તગીર.
ભેદ એક હે આશીકો માઅશુકકા—હે કલામે હક કલામે દસ્તગીર.
ઇસ ઘરાનેમેં જો હોતેહેં મુરીદ—ઉનકો આતાહે સલામે દસ્તગીર.
મોમીનો સલવાત પરહલો બારબાર—જબ જબાંપર લાઓ નામે દસ્તગીર.
પાક હોતા ગર દહન તસનીમસે—ફાતેહા પરહતા બનામે દસ્તગીર.
ફરશીયાં તાબે મોહૈયોદદીનકે હેં—અર્શ પરહે ઇતેઝામે દસ્તગીર.
જાં ફીદા હોવે શાહે જીલાન પર—દીલસે હાઝીર હે ગુલામે દસ્તગીર.

કરામાતે હજરત ખાજા મોઇનુદદીન ચીશ્તી રહ.

નકલ હે, કે એક ઝઇફા હુઝુરકી ખીદમતમેં આકર અર્ઝ કરને લગી, કે અય યાવરે બેકસાં વાયે ખાજયે ખાજેગાં, આપ અતાયે રસુલે મકબુલ બ રહક હેં. આપકે દરસે કોઈ સાયેલ ખાલી નહીં ફીરા, મેંભી ગુલે મકસુદસે પુર દામાન હોકે જાઉં તો કયા બઇદ હે.

ગઝલ.

અહમદે મુરસલકે પ્યારે લે ખબર—બુરજે જોહરાકે સીતારે લે ખબર.
યા મોહૈયોદદીન શાહે અવલીયા—અય મેરે હકકે દુલારે લે ખબર.

શરબતે દીદાર તેરા ચાહીયે--સાકીયે કૌસરકે પ્યારે લે ખબર.
અય મેરે ફરીયાદરસ મુશકીલકુશા--દરપે તેરે આ પુકારે લે ખબર.
નાતવાં **મહમુદશાહ** બાસદ નીયાજ--હરઘડી તુજકો પુકારે લે ખબર.

હજરતને ફરમાયા, અપના માજરા બ્યાનકર. ઉસને અર્ઝ કીયા, યા હજરત, મુજ ગરીબ બેકસકા એક પીસરથા, જો કુછ કમાતાથા હમારી ઉસ પર ગુજરથી, વોહ શબકો ફોત હોગયા, અફસોસ ઉસને હમકો કમાકર ખીલાયા, આજ ઉસકે લીયે સામાને તજહીજ વ તકફીનભી મોયસ્સર નહીં. ઉસકી ફરયાદ સુનકર દરીયાયે શફક્કત જોશઝન હુવા, ઓર ઇરશાદ ફરમાયા, કે અય ઝઇફા તુ ઇતની ફીકર નકર, ખુદા કરીમ વ રહીમ હે, ફીર અપને ખુદ્દામકો ફરમાયા, કે સામાને તજહીજો તકફીન મોહૈયા કરકે હમકો ખબર દો-આપકી તશરીફ આવરીકી ખબર સુનકર, ખલકુલ્લાકા ઇસકદર ઇઝદેહામ હુવા, કે સીનેસે સીના મીલ રહાથા, નાગાહ ઉસ ઝઇફાપર હુઝુરકી નઝર પડી, દેખાકે રોતીહે, આપને મુખાતીબ હોકર ફરમાયા

અશઆર.

બુઢીયા ન ફીક્ર કર કે નીગેહબાં કરીમ હેં,
વોહ જાનતા હે હાલ દીલોંકા અલીમ હે.
મત ફીક્ર કર કે રહમ કરેગા વોહ કીબ્રીયા,
કયું કરકે જાત ઉસકી ગફુરૂર રહીમ હે,
હે ઉસકે ફઝલહીસે મુરાદે દીલી હુસુલ,
કરદે નીહાલ દમમેં વોહ અયસા કરીમ હે,

અલગરઝ આપ જનાઝેપર તશરીફ લેગયે, ઓર સીરહાને ઇસતાદા હોકર ફરમાયા, કુમ બેઇઝનીલ્લાહ, પસ ઉસીદમ વોહ જવાન ઝીંદા હોગયા, ઝઇફા યે હાલ દેખકર કદમોંપર ગીર પડી, ઓર હર બુને મુસે શુક્ર બજા લાઇ, ઓર યે કેહને લગી.

કસીદા.

કયા બયાં હોવે સના ખાજા મોઇનુદ્દીનકી,
હે દીલા શાને ઉલા ખાજા મોઇનુદ્દીનકી.
વોહ બન્ના આસે નબી લારેબ અવલાદે અલી,
મીલ્ક હે ખુલ્દે ઉલા ખાજા મોઇનુદ્દીનકી.
ગુલીસ્તાંને માઅરેફતમેં બુલબુલાંને ખુશ નવા,
કરતે હેં મદહો સના ખાજા મોઇનુદ્દીનકી.
કયું ન કુરબાં જાનોદીલ ઉનપર કરૂં મેં રોજો શબ,
ભા ગઇ મુજકો અદા ખાજા મોઇનુદ્દીનકી.
હે જબાં જારી મેરી હરવક્ત જીકરે પાકમેં,
યાદ હે દીલમેં સદા ખાજા મોઇનુદ્દીનકી.
અય સબા બહરે ખુદા બહરે ખુદા બહરે ખુદા,
કુછ ખબર મુજકો સુના ખાજા મોઇનુદ્દીનકી.
હે દીલે ખાકાનમેં રોજે અજલસે મોમીનો,
ગૌસકી ઉલફત દીલા ખાજા મોઇનુદ્દીનકી.

રિવાયત—હે, કે બગદાદકી રાહમેં આપકો એક બુતખાના નઝર આયા, આપને વહાંકે લોગોંકો રાહે હકપર લાનેકો ગરઝસે એક દરખ્તકે નીચે કયામ ફરમાયા, ઓર આપને અપને ખાદીમ ફખરૂદ્દીનસે કહા, કે ઉસ આ તશકદેસે આગ લા, જબ વોહ વહાં ગયા, ઓર કુછ આદમી જમા પાયે, વોહ સબ સખ્ત જબાનીસે પેશ આયે, ઓર કહા અગર ફલાહ દરકાર હે, ચલાજા, વર ન મુબતીલાયે રંજો અલમ હોગા, વોહ વાપસ આયા, ઓર સબ હાલ હુઝુરસે કહા, આપકો કમાલ ગુસ્સા આયા, ફીર આપ ખુદ તશરીફ લેગયે, વોહ લોગ હુઝુરકા જલાલે વીલાયત દેખકર શશદર હુયે, આપને ઉનસે ફરમાયા.

કસીદા.

સમઝેહો તુમ ખુદા જીસે હરગીજ ખુદા નહીં,
પહેછાના તુમને હાય ખુદાકો જરા નહીં.
નાદાનો સોચતે નહીં તુમ આપને દીલમેં યે,
વોહ હે ખુદા કે જાતકો જીસકી ફના નહીં.
જો આગ પાનીસે અભી હોજાયે મુનઅદમ,
ઉસકો ખુદા બતાતે હો તુમકો હયા નહીં.
દોજખકી હે યે રાહ બચો ઇસસે જાહેલો,
કેહના ન હશ્રમેં કે કીસીને કહા નહીં.
કીસ ખુશ બયાનીસે ઉન્હેં સમઝાયા આપને,
સરવર મેં કયા કહું કે મેરા હોસલા નહીં,

જીસ વક્ત યે કલામ હજરતકા ઉન લોગોંને સુના, તો યે કલામ સુન કર કેહને લગે, કે હમ ઇસ આતશકો ખુદા જાનતે હેં. આપને ઉનકે સર દારસે ફરમાયા, કે તુમ લોગ બડી ગલતીપર હેં, કે આગકો ખુદા સમઝતેહો, યે એ મુન્યાદ હે, થોડે પાનીસે માઅદુમ હોજાતીહે, અચ્છા તુમ લોગ ઇસકો માઅબુદ સમઝતે હો, તો હમારે સામને ઇસમેં હાથ યા પાઊં ડાલો, અગર ઝરર નપેહોંચાયે, તો બેશક ઇબાદતકે લાયેકહે. યે સુનકર વોહ સરદાર કે હને લગા, કે હજરત, આગકી ખાસીયત તો જલાનેકી હોતી હે. ઇસકી અસ લીયતમેં યે બાત હે, કે જો ચીજ ઇસમેં ડાલો જલાદેગી, ઔર અગર આ પ સચ્ચે ખુદાકે જાનનેવાલે હેં, તો ઇસમેં ઉતરેં, હમભી દેખતે હેં, કે કયું કર ઝરરન પહોંચાયે, ચુનાંચે એક લડકા દેહસાલા ઉસ વક્ત મૌજુદ થા, આપને ઊસકા હાથ પકડકે યે કહા, "કુલના યા નારકુની બરદન વ સલામુન અલા ઇબ્રાહીમ" યે કેહકર ઉસ આતશકદેમેં દાખીલ હોગયે, યે હાલ આતશ પરસ્ત દેખકર હયરાન હુયે, બાદ થોડી દેરકે આપ બાહેર નીકલે, હુઝુરસે તો કીસીને કુછ નકહા, મગર ઉસ લડકેસે દરયાફત કીયા, કયા હાલ ગુજરા-તબ વોહ કેહને લગા.

અશઆર.

અજીબ તરેહકા ગુલજાર આગમેં પાયા.
કહાંકા દેખના સુનનેમેં જો નહીં આયા.
વોહ દેખા મેંને તમાશા યહાં સુબહાનલ્લા.
નમુના કુદરતે ખાલેકકા બસ નજર આયા.

જીસ વક્ત યે કલામ લડકેસે સુના, ફૌરન વોહ અપને દીને બાતેલ સે ફીરે, ઓર કલેમા પરહકર મુસલમાન હુવે, ઓર કદમોંપર સર રખકર અરઝ કરને લગે.

મહબુબે રબ્બે જુલમનન ખાજા મોઇનુદ્દીન હેં,
મીરે જમીં શાહે જમન ખાજા મોઇનુદ્દીન હેં.
વોહ બેકસોંકે પેશવા ઓર ગુમરાહોંકે રાહનુમા,
બસ દાફ્યે રંજો મેહન ખાજા મોઇનુદ્દીન હેં,
બુરજે વીલાયતકે કમર દરીયાયે ઇરફાંકે ગૌહર,
નખલે રીયાઝે પંજતન ખાજા મોઇનુદ્દીન હેં,
પુછા કીસીને બાગમેં ઇરફાંકા ગુલ કોન હેં,
બોલે યે મુરગાંને ચમન ખાજા મોઇનુદ્દીન હેં,
નુરે ઝીયા ચશ્મે ફલક મરગુબે ગીલમાનો મલક,
મુખતારે કુલ બાગે અદન ખાજા મોઇનુદ્દીન હેં,
યે જો હેં રૂખપર શેફ્તા તો વોહ હેં ગેસુપર શીદા,
મતલુબે શેખો બરહમન ખાજા મોઇનુદ્દીન હેં,
સરદારે હર પીરો જવાં દીને નબીકે પેહલવાં,
બેશક દુરે ઝુલમત શીકન ખાજા મોઇનુદ્દીન હેં.
ખાકાં સીફ્ત હો કયા બયાં બાગે જહાંમેં બેગુમાં,
ગુલસે ફુઝું નાજુક બદન ખાજા મોઇનુદ્દીન હેં.

કસીદા.

પરદા ઉઠાદો એ કમલીવાલે--સુરત બતાદો એ કમલી વાલે.
કુદરતકા ગુંચા હોગા શીગુફ્તા--તુમ મુસકુરાદો એ કમલી વાલે.
આવારા હેં હમ ઘરકે ન દરકે--કુચેમેં જાદો એ કમલી વાલે.
કેહતે હેં સાહેબ શીરીં સુખનહો--કુછ લબ હીલાદો એ કમલીવાલે.
સોતોંસે ગર તુમ મીલતે નહીંહો--હમકો જગાદો એ કમલીવાલે.
જાગોંસે ગર તુમ મીલતે નહીં હો--હમકો સુલાદો એ કમલીવાલે.
કાયમ રહો તુમ દોનોં જહાંમેં--હમકો છુપાદો એ કમલીવાલે.
ઉરયાં હે આસી ઉસ દરકા પરદા--હમકો ઉરહાદો એ કમલીવાલે.
દીલ એકસોંકા દરદી હુવા હે--ઊસકી દવા દો એ કમલીવાલે.
ઇશ્કે ખુદાકી દીલમેં હમારે--શમએ લગાદો એ કમલીવાલે.
ખાજા હુવે હો બંદા કીયે હો--સુરત બતાદો એ કમલીવાલે.

કસીદા.

તુમ હબીએ કીબ્રીયા હો વાહવાહ--તુમ શહે હર દોસરા હો વાહવાહ.
તુમહી મહબુએ ખુદા હો વાહવાહ--કબ ખુદાસે તુમ જુદા હો વાહવાહ.
નામ પ્યારા હે મોહંમદ આપકા--મરહબા સલ્લે અલ્લા હો વાહવાહ.
આપકા આશીક ખુદાએ પાક હે--આપભી ઉસપર ફીદા હો વાહવાહ.
યા મોહંમદ અહમદો મહમુદ તુમ--મુસતફા હો મુજતબા હો વાહવાહ.
બારકલ્લા યા નબીઅલ્લાહ તુમ--એકસોંકે રાહનુમા હો વાહવાહ.
હે અહદ અહમદમેં પરદા મીમકા--સચ હે તુમ નામે ખુદા હો વાહવાહ.
હો ખુદાકી શાનસે આગાહ તુમ--કયું કે તુમ શાને ખુદા હો વાહવાહ.
આજતક અયસા કસીદા અય હરીફ--કોઇને શાયદ લીખ્ખાહો વાહવાહ.

કસીદા.

હરે અહમદકે સીવા કબ હે ઠીકાના અપના,
વોહી દેહલીજે મુબારક હે સીરહાના અપના.
શમએ વહદતસે મેરે દીલકો મુનવ્વર કીજે,
તાકે સમઝું મેં બીગાનોંકો યગાના અપના.
વકતે આખીરમેં કયામતમેં ખુદારા હજરત,
બદલે યાસીનકે કલેમા પરહાના અપના.
કબ્રમે આયે જો પુરસીશકો નકીરો મુનકર,
નામે અતહર મુઝે ફીલફોર સીખાના અપના.
આપકી યાદમેં મશગુલ હોં હર સાઅત દીલ,
તાકે હર વજાસે સીખું મેં ભુલાના અપના.
હશ્રકે દીન યે ગુનાહગારકીભી યાદ રહે,
જબકે બખશીશકે લીયે હોવેગા આના અપના,
હુસ્ને દીદારકે કાબીલ નહીં આંખેં અપની,
હુમકો કુરઆંકી કસમ રૂખ ન ફીરાના અપના.
દીલકે આઇનેમેં દેખું મેં જમાલે વાલા,
મેરે સીનેપે કભી હાથ ફીરાના અપના.
હાલ રોશન હે અહબબકા બજનાબે કુદસી,
ઈસલીયે અર્ઝ કરૂં સરસે ફસાના અપના.

કસીદા.

નુરે પાકે મુસતફા જબ આગયા કંદીલમેં,
નુરકી કંદીલથી ઓર નુર થા કંદીલમેં.
પાકે નુરે લમયજલને શોકસે જલવા લીયા,

નુર જલવા લેરહાથા બાખુદા કંદીલમેં.
વોહ થી કંદીલ યા થા કુબ્બએ નુરે ઇલાહ,
નુરે અહદ નુરે અહમદ એકજા કંદીલમેં.
તાલીબો મતલુબ થે કંદીલમેં ખીલવત ગુજી,
હલ્લે ઉકદા દોજહાંકા હોગયા કંદીલમેં.
ખુદ નુમાઇકા તકાઝા નુરકો અજ ખુદ હુવા,
શોકસે આકર ઉઠાયે મુસતફા કંદીલમેં.
કઇ બરસ ગુજરે નઝારે નુરકે હોતે રહે,
રાજે અજલી રાજે અબદી ભરગયા કંદીલમેં.
કયું નહો કુરબાન જાને મુઝતરીબ કંદીલપર,
જબકે ફખરે અંબીયાકા ઘર બના કંદીલમેં.

ગઝલ.

હો દુરુદ આપપે મેઅરાજકે જાનેવાલે.
આનકી આનમેં ફીર લોટકે આનેવાલે.
મુઝ ગુનેહગારકી હે શરમો હયા તેરે હાથ,
મેરે મવલા મેરી બીગડી કે બનાને વાલે.
જો તલબ મેંને કીયા મુજકો ઇનાયતસે દીયા,
તેરે કુરબાન મેરે નાજ ઉઠાને વાલે.
ફીકસે રંજસે આફતસે બલાસે ગમસે.
આપ હેં ઉમ્મતે આસીકે બચાને વાલે.
વાહરે જાતે મુકદદસકે હે ફખ્ર ઇસા,
હેં ગુલામ આપકે મુરદોંકે જીલાને વાલે.
ઇશ્કે મવલાકા કાફીકો ઇનાયત કીજીયે,
ખલ્કકો રાહ હીદાયતકી દીખાને વાલે.

કસીદા.

મેઅરાજકી શબ બન ઠનકે ચલા વોહ અહમદ પ્યારા ખુબ બના,
જીબ્રીલ પુકારા સલ્લે અલા રહમાંકા દુલારા ખુબ બના.
દો રૂયા ખડેથે હુરો મલક સફ બસ્તા નઝર બારાંને ફલક,
કેહતેથે યે આપસમેં ખુશહો દીલદારે ખુદારા ખુબ બના.
યે જીતને નબી ઓર પયગંબર આદમસે ઇસા તક લેકર,
જીસ જીસને નઝરકી ઉસકી તરફ ઉસઉસને પુકારા ખુબ બના.
યે ઉસકે જલુમેં રૂહે અમીં ઓર ખેલે મલાયેક પેશો પસીં,
કીસ શાનસે પહોંચા અરશે બરીં વોહ શાહે ખુદારા ખુબ બના.
કૌસેનસે જબ વોહ આગે બરહા ઓર કુફલ દરે અદનાકા ખુલા,
પરદેકો ઉઠાકર હકને કહા મહબુબ હમારા ખુબ બના.
મવલાસે બનાથા વોહ બંદા બંદેસે બનાથા વોહ મવલા,
એકબાર બનાથા વોહ હામેદ મહમુદ દુબારા ખુબ બના.
વહાં શબકો હુઇથી જો બાતેં યાં દીનકો સુની વોહ સબ બાતેં,
સાલેકને જબાંસે કુછ ન કહા મજજુબ પુકારા ખુબ બના.
વહાં શોર અલસ્ત બલાકા થા યાં દોર અલસ્ત મવલાકા થા,
કસરતમેં અયાંકી રમજે નીહાં વહદતકા ઇશારા ખુબ બના.
કયા તંગીએ શબકા હોવે બયાં થી હાલતે જર વ મદકી અયાં,
તારેસે બના ખુરશેદ વલે ખુરશેદસે તારા ખુબ બના.
અહમદકો અહદસે જબકે મીલા તૌહીદકી ખીલઅત હરએ દીલા,
શાને અલ્લાહકા ભેદ ખુલા કુદરતકા સંવારા ખુબ બના.
યે એકહે બુલબુલ ઉસ ગુલકા મકસુદ હે વોહ જુજ વ કુલકા,
ગુલજારે દોઆલમમેં સાકી વોહ રશ્કે હજારા ખુબ બના.

કસીદા.

એક રમ્જ મુઝે અબ યાદ જો આઇ કયા હે નવાદર ફુલોંકી,
કરતા હું રકમ અજ નોકે કલમ ખુશખુયે મોઅંબર ફુલોંકી.
ગુલશનમેં અજબ એક તરહેસે ગુલે ખુબાસ જો આઇ ફુલોંકી,
ગુજરા હે કોઇ શાયદ ગુલરૂ ખુ ઇસમેં સમાઇ ફુલોંકી.
ઉસ ગુલકે દહનસે આને લગી ફુલોંકી મહક સુબહાનલ્લા,
હકતઆલાને તા અર્શ તલક ખુબાસ રચાઇ ફુલોંકી.
વોહ નુરે ખુદા ગુલ નુરે મોહંમદ રખતેથે જીસ જાગે કદમ,
ઉસ જાયકે તઇંભી બારે ખુદાને જાગે બનાઇ ફુલોંકી.
જીસ રાહસે ગુજરકર જાતેથે વોહ શાફ્યે મેહશર હર દોસરા,
દીન તીલ તલક બુ આતીથી જું મુશ્ક નુમાઇ ફુલોંકી,
જબ ચેહરયે મુબારકપર જો પસીના હજરતકે આ જાતાથા,
ઉસ નુરકે કતરોંસે જો હુઇહે જગમેં રસાઇ ફુલોંકી.
હમ કયું ન દુરૂદેં પરહતે રહેં ઉસ નામકે ઉપર સુબ્હો મસા,
ઇસવાસ્તે હરએક શખ્સ કે તઇં બુ ખુશ નઝર આઇ ફુલોંકી,
પઇદાઇશ ગુલકી પુછીયે તો હે નુરે મોહંમદસે સારી,
મરકદકે ઉપર હરએકને જો અબ શાખ લગાઇ ફુલોંકી.
યે ફુલ નુરાની ખુશ રૂહાની જીસસે હમેશા હે તોહફા,
જો તરફે રસુલે પાકસે હે તોસીફ સુનાઇ ફુલોંકી.

કસીદા.

યા મુસતફા તુમ્હી હો શાનોંમેં શાનવાલે,
શરમીંદા તેરે આગે સબ આન બાનવાલે.

જબસે હુયે જમીંપે તુમ જલવા ફરમા સાહેબ,
ગુમ હોગયે વોહ અગલે નામો નીશાન વાલે.
યા શાહ જલ્દ ઇનકો બુલવાઇયે મદીનેમેં,
કુરબાન હું યે તુમપે હીંદુસ્તાન વાલે.
તેરી સનામેં સબ હેં ગુલ બુટી ઓર શજર તક,
તહતુસ સરાસે લેકે સબ આસમાન વાલે.
મહશરકે દીન કહેંગે સબ આપસે નબી યું,
લીલ્લાહ લબ હીલાદે શીરીં જબાન વાલે.
જખમી કીયાહે ઉસકો જીસકો નઝરસે દેખા,
કુરબાન હું મેં તેરે તીરો કમાન વાલે.
કબ શાનમે કીસીકે નાજીલ હુવાહે **કાઝી**,
પેગંબરોંમેં તુમહેં સાહેબ કુરઆન વાલે.

કસીદા.

મહબુબે ખુદાતક મુઝે પહોંચાકે તો દેખો,
ઉસ વક્ત તમાશે દીલે શયદાકે તો દેખો.
કીસ રશ્કસે દીખલાઉંગા બેતાબીયે દીલકો,
દરબારે નબીમેં મુઝે પહોંચાકે તો દેખો.
કુછ રંગ હે ઓરહી સીફતે ઉશશાકે નબીકા,
અય શરએ પરસ્તો જરા યહાં આકે તો દેખો.
જુંબીશ હો અભી અર્શકો એક આહ કરૂં ગર,
કુછ જીકરે નબીસે મુઝે બેહકાકે તો દેખો.
હુરાંને બેહીસ્તીકી મીઝા હોવેગી કંગી,

વોહ ગેસુએ પુર પેચકો બીખરાકે તો દેખો.
યાદ આતેહેં હજરત તો ફડકતે હેં દીલો જાં,
મંઝુર હે ગર દેખના ફડકાકે તો દેખો,
મછલીકી તરેહ ખાકપે તડપુંગા જીગર થામ.
અય જાકેર તૌસીફે નબી આકે તો દેખો.
જો મુનકરે મીલાદે રસુલે અરબી હેં,
માને યા ન માને ઉન્હેં સમઝાકે તો દેખો.
બખશીશકા વસીલા અગર હોવે જો મકબુલ,
મદદાહે શહે પાકકે કેહલાકે તો દેખો.
આતાહો મદીનેકો વોહ ચલતા હુવા સરસે,
ખીદમત કોઇ હજરત ઇસે ફરમાકે તો દેખો.
હાઝીર તુ રહાકર મેરે દરબારમેં કાબીલ,
આપ ઇતના જબાંસે ઇસે ફરમાકે તો દેખો.

કસીદા.

યા રબ યે બંદા એ સરો સામાન રેહ નજાયે.
દીલમેં મદીને જાનેકા અરમાન રેહ નજાયે.
રોઝે જઝા હુઝુર કહેંગે ખુદાસે યેહ,
બખશીશસે આજ કોઇ મુસલમાન રેહ નજાયે.
યસરબકો ચલ રહે હેં ખબરદાર દેખના,
અબ આરઝુ કોઇ દીલે નાદાન રેહ નજાયે.
મેહશરમેં કહે રહે હેં ખુદાસે રસુલે પાક,
મહશરમે અબ કોઇ મુસલમાન રેહ નજાયે.

કોસરપે હે રસુલે ખુદાકો યે ઇઝતેરાબ,
પ્યાસા કહીં કોઇ મેરા મેહમાન રેહ નજાયે.
યા રબ મદદ કે કસ્દ ઝીયારતકા હે મેરા,
બંદા યેહ જાદે રાહસે હયરાન રેહ નજાયે.
હું ઇઝતેરાબે શોકે મદીનાસે જાં બલબ,
અય મોત સબ્રકર કે યેહ અરમાન રેહ નજાયે.
રોઝેપે આપકે દીલે મુઝતર જો પહોંચે તો,
અરકાન હોં સબ અદા કોઇ નુકસાન રેહ નજાયે.
અફસોસ પર હો લુત્ફો કરમકી નઝર શહા,
ઉલફતમેં આપકી યે પરેશાન રેહ નજાયે.

કસીદા.

નહીં હે કુછ હમકો ખોફે મેહશર, મોહંમદી હું મોહંમદી હું,
ગુનાહ લાખોંહી લેચલા પર, મોહંમદી હું મોહંમદી હું.
અગરચે હું મેં ગુનાહકા પુતલા, તુફૈલે હજરત યેહે ભરોસા,
રહુંગા મેહશરમેં સબસે બરહકર, મોહંમદી હું મોહંમદી હું,
મેં ગૈસે આઝમકા નકશેપા હું, અલીકે દરવાજેકા ગદા હું,
મેરે હેં આકા શફીયે મેહશર, મોહંમદી હું મોહંમદી હું.
મેં અયસા હું આશીકે પયંબર, વફાતકે બાદભી ચટકકર,
કહેગા મદફનકા મેરે પથ્થર, મોહંમદી હું મોહંમદી હું.
નહીં હે પુરશીશકા કબ્રમેં ડર, સતાઈંગે કયા ફીરીશ્તે આકર.
મેં લેચલુંગા કફનપે લીખકર, મોહંમદી હું મોહંમદી હું.
જો હશ્રમેં કબ્રસે ઉઠુંગા, તો નાજ કરતા હુવા ચલુંગા,

બેહીસ્ત લેજાયેગી મનાકર, મોહંમદી હું મોહંમદી હું.
મેં હું ગદાયે શફીયે આલમ, નહીં હે કુછ ભુક પ્યાસકા ગમ,
પીઊંગા મેહશરમેં આબે કૌસર, મોહંમદી હું મોહંમદી હું.
ન ગર્મ હો આફતાબે મેહશર, ડરા ન મુજકો ચમક ચમક કર,
મેરા અદબ કર મેરા અદબ કર, મોહંમદી હું મોહંમદી હું.
ખુદાને ચાહા તો પુલકે ઉપર, યે કેહતા જાઉંગા પુલકે ઉપર,
સીરાત મત દેખ ખેર ઓર શર, મોહંમદી હું મોહંમદી હું.
કહેંગે સબ નફ્સી રોજે મેહશર, ઓર ઉમ્મતી પાસ મેરે પયંબર,
યે હોગા મકબુલકી જબાંપર, મોહંમદી હું મોહંમદી હું.

ગઝલ.

દમ બદમ અર્શસે આતી હે સદા આજકી રાત,
દેખો વોહ આતે હેં મહબુબે ખુદા આજકી રાત,
આકે જીબ્રાઇલ લગે કેહને કે ચલીયે હજરત,
આપકે દીદકા શયદા હે ખુદા આજકી રાત.
સબ નબી કેહને લગે અપની ઝુકાકે ગરદન,
મીલને અલ્લાહસે ચલે શાહેહુદા આજકી રાત,
કહા અલ્લાહને કયા ચાહીયે મેરે મહબુબ,
મેરી સબ તુમપે ખુદાઇ હે ફીદા આજકી રાત.
હુરો ગીલમાનો મલક ઓર સભી જીન્નો બશર,
દમ બદમ પરહતે હેં સબ સલ્લે અલા આજકી રાત.
કાઝી યે વક્ત હે કયું હાથસે તુ ખોતા હે,
હોગી મકબુલ જો તુ માંગે દુઆ આજકી રાત.

ગઝલ.

હમારે સરવરે આલમકા રૂતબા કોઇ કયા જાને,
ખુદાસે મીલના ચાહે તો મોહમંદકો ખુદા જાને.
મરઝ કબ જાતાહે મેરા દવાસે ઇન તબીબોંકી,
હમારે દર્દકી દારૂ મોહમંદ મુસતફા જાને.
મોહમંદકો ખુદા જાને ખુદાકો મુસતફા જાને,
કહે ઇસ રમ્જકો કોઇ વોહ સર તનસે જુદા જાને.
તમન્ના હે ન જન્નતકી ન ખ્વાહીશ હુરો ગીલમાંકી,
તમન્ના દીલ હમારેકી હબીબે કીબ્રીયા જાને.
વોહ કબ પાતાહે ભેદોંકો જો કાઝી દુઇમેં ડુબા હે,
ખુદાસે જાત અહમદકી અગર કોઇ જુદા જાને,

કસીદા.

દર્દ દીલકી દવા હે અલ્લાહુ--હર મરઝકી શીફા હે અલ્લાહુ,
કબ કીસીકો બકાહે આલમમેં--કે તરીકે ફના હે અલ્લાહુ.
કયા બશર કયા તુયુર કયા જીન્નાત--વીર્દ હરએકકા હે અલ્લાહુ,
ફર્શસે લેકે તા બ અરશેબરીં--સબમેં જલવાનુમા હે અલ્લાહુ.
બરગો અશજાર ઓર ગોલો ગુંચા--સબકે લબપર બપાહે અલ્લાહુ,
જોકે હેં સાલેકાને રાહે ખુદા--દીલસે ઉનકે સદા હે અલ્લાહુ.
સરોપર દેખીયે દીલે કુમરી--જોકમેં કેહ રહા હે અલ્લાહુ,
આરેફોંકા હે યેહી વીર્દ મુદામ--આશીકોંકી નીદા હે અલ્લાહુ.
મુશકીલેં હોગઇ તમામ આસાન--જીસને દીલસે પરહા હે અલ્લાહુ,
લોહે મહફુઝ અરશો કુરસીપર--ખુદ કલમને લીખ્ખા હે અલ્લાહુ.
કયું ન મકબુલ હો હરએક સુખન--વીર્દ સૈયદ તેરા હે અલ્લાહુ,

કસીદા.

અબદુલ કાદીર જીલાની--ખલ્કમેં તુમ હો લાસાની,
નુરે ચીરાગે રબ્બાની--ઓર હો ગૌસુસ સમદાની.
આપ નબીકે હો દીલબંદ--ઓર અલીકે હો ફરજંદ,
તુમસે ઝોહરા હે ખુરસંદ--ઓર હસનકે હો જાની.
આપ ખુદાકે હો પ્યારે--અરશે બરીંકે હો તારે,
દેખ તુમ્હારે નઝઝારે--ચાંદકો હોવે હયરાની.
મરતબા અયસા હકને અતા—તુમકો કીયા અય શહેવાલા,
કોઈ વલી તુમસા ન હુવા—વાકેફ સીરરે હકકાની.
જો જો કરામત કી ઝાહીર--દેખકે ઉસકો હર કાફીર,
પરહ દીયા કલેમા વોહ આખીર—ફયઝી તુમસે મુસલમાની.
દીલસે વઝીફા સુબ્હો શામ—મોમીનો કીજે ગૌસકા નામ,
મુશકીલ આસાં હો તમામ--જાવે દીલકી પરેશાની.
દરદે ગુનાહસે હું મેં મલુલ—અર્ઝ મેરી અય આલે રસુલ,
કીજે કરમસે અપને કુબુલ--હશ્રમેં હો ન પશેમાની,
મુજકો કદમ તક અપને બુલાઓ--રોઝયે અતહર જલ્દ દીખાઓ,
ઓર મુજાવેર અપના બનાઓ--કરતા રહુંગા દરબાની.
ખલ્ક યે સારી આપકા દમ—મારતે હેં હર વકત બહમ,
કરના ઇસપર ફઝલો કરમ--અબ અય શાહે જીલાની.
જો હેં જવાબી હાદી સબ--કરતે દુઆ હેં તુમસે તલબ,
ઉનકી બર આયે હાજત અબ—કરદો મુશકીલ આસાની.
રોજે કયામત કાબીલકી—જદસે શફાઅત કાબીલકી,
કરના હીમાયત કાબીલકી--અબદુલ કાદેર જીલાની.

કસીદા.

કીસ ચાંદકે ખ્યાલને હયરાં બના દીયા,
ગાહે રૂલા દીયા મુઝે ગાહે હંસા દીયા.
મહબુબે કીબ્રીયા કે જો દેખા જમાલકો,
હુરોંને શોર સલ્લે અલાકા મચા દીયા.
મહબુબે કીબ્રીયાસે ખુદાકો જો ઇશ્ક થા,
નામે નબીકો નામસે અપને મીલા દીયા.
રૂહુલ અમીને ગોશએ અબરૂપે આપકે,
કાબા સમઝકે અપના વહીં સર ઝુકા દીયા,
યા રબે તેરે હબીબકા દીદાર હો નસીબ,
ફુરકતકી આગને દીલે અનવર જલા દીયા.

કસીદા

બાલ પરવાલે ગયે ઉડકર મદીને કે કરીબ.
મેં પહોંચતા કીસ તરેહ બે પર મદીનેકે કરીબ,
પા શીકસ્તા નાતવાં બેતોશા રાહ ગુમ કરદા અમ.
કાશ પહોંચાદો કોઇ રાહબર મદીને કે કરીબ,
આહ કીસમત ગર મેરી તાઇદપર હોતી અગર,
મેં પહોંચતા અબ તલક ઉડકર મદીને કે કરીબ,
આહ વા દરદા દરેગા હસરતા વા હસરતા.

કાશ કે મેરાભી હોતા ઘર મદીનેકે કરીબ,
રૌઝયે અકદસકો બા અયેને અદબ દેખા કરૂં.
હે મકાં ગર ખાલે કે અકબર મદીને કે કરીબ,
માયનીયે જન્નાતુન તજરી તહતલ અનહાર હે.
હે જો જેરે સાહુએ કૌસર મદીને કે કરીબ,
ઉસ દીયારે જો ફીઝામેં કાશ હમ પાતે વતન.
ફીરતે રેહતે રોજો શબ અકસર મદીનેકે કરીબ,
મેરે જીસમેં નાત વાંકો ભર સરે સયલે સરશ્કે.
તુહી પહોંચા મોજે ચશ્મે તર મદીને કે કરીબ,
એક દમકી દમમેં ગર ચાહે ખુદાયે રોજગાર.
ઉડકે પહોંચે કારીયે મુઝતર મદીને કે કરીબ.

ગઝલ.

મસ્ત અલસ્ત મુજકો સાકી બના રહા હે,
ક્યૂંકે શરાબે ઉલફત આંખોંમેં આ રહા હે.
આંખેં મીલા મીલાકર બે ખુદ બના રહા હે,
વોહ મસ્તે નાજ મુજકો પ્યાલા પીલા રહા હે.
જોશે બહાર હે ફીર કાલી ઘટાકે સદકે,
જો કે શરાબે મસત ફીર ગુદ ગુદા રહા હે,
છન છનકે નુર ઉસકા ફયલા હે સબ જહાંમેં,
પરદેમેં બેઠકર વોહ જલવા દીખા રહા હે,
હર રંગમેં નીહાં હે હર શાકલમેં અયાં હે.
આંખોંમેં બસ રહા હે દીલમેં સમા રહા હે.
વોહ જારો જાતવાં હે બીમારે ગમ ઇલાહી.
હર સાંસ ચુટકીયોમેં તનકો ઉડા રહા હે,
ઉલ ઝનમેં પડ ગયા હે દીલ ચાક ચાક હોકર.

શાને સે આજ કોઈ જુલફે બના રહા હે.
કીસને દીખા દીયા હે યા રબ જમાલ અપના,
કયું આજ શીકવે મુસા ગશ મુઝકો આ રહા હે.
દેદે કે રંજ રૌનક, ઇસ ઇશ્કને મીટાયા,
આગાઝ કયા રહા થા અંજામ કયા રહા હે.

મુનાજાત.

મોમીનો હાથ ઉઠાઓ દુઆકે લીયે--અર્ઝ હકસે કરો મુદદઆકે લીયે,
હાથ ઉઠાયે ખડેહેં દુઆકે લીયે--રબ તુ મકબુલ કર મુસ્તફાકે લીયે.
રબ્બી અગફેરલી આયાહું દરપર તેરે--બખ્શવાનેકો જુરમે ખાતાકે લીયે,
રબ્બના કર તકબ્બલ હમારી દુઆ--યાને બીબી ખૈરૂનનીસાકે લીયે.
કીજે આસાન સકરાત યા રબ્બના--બહરે અસહાબ શમસુદદોહાકે લીયે,
ગોર કીજે કુશાદા હમારી ખુદા--જુમલે પેગંબર ઓર અવલીયાકે લીયે.
દીનો દુનીયામેં રખ લીજે આબરૂ--યા ઇલાહી તુ ગૌસુલવરાકે લીયે,
સાથ કલેમેકે હો મેરી પરવાજ રૂહ--શાહે હસન ઓર શાહે કરબલાકે લીયે.
યા ઇલાહી પયે બુબક્ર આર ઉમર--ઓર ઉસમાન અલી મુસતફાકે લીયે,
હોવે મકબુલ સૈયદકી યે દુઆ--હજરતે અહમદે મુસતફાકે લીયે.

અલહમ્દો લીલ્લાહ, કે યે રીસાલા **"મીલાદે રસુલ ઉર્ફે બાગે રસુલ"**, તમામ હુવા. ખુદાવંદ કરીમ કુબુલ કરે, મકબુલે રસુલ કરે, જો કોઇ ઇસ રીસાલેકો પરહે, ઇસ આસી પુર મઆસીકે હકમેં દુઆએ [illegible] કરે. હકતઆલા સબ દીનદાર ભાઇઓંકો નેક તવફીક [illegible] આ આમીન, યા રબ્બુલ આમીન.

તમામ શુદ.

M. B. ALI [illegible]